

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-
VLAANDEREN, AFDELING GENT,
STRAFZAKEN, 29 JUNI 2018, KAMER G28M**

Rolnummer

166017971

Systeemnummer

16RG17971

Notitienummer parket

GE 37.F1.508473/16

Datum van uitspraak

29 JUNI 2018

Naam beklaagden

V. D. B. D.

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer dd. 16 maart 2018, waarbij de inverdenkinggestelde verwezen werd naar de correctionele rechtbank en de beschikking van de raadkamer dd. 15 juni 2018, waarbij de beschikking dd. 16 maart 2018 verbeterd werd.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. **V. D. B. D.** zonder gekend beroep, geboren te (...) op (...), wonende te (...), met referentieadres te (...)

Aangehouden ingevolge het bevel tot aanhouding van onderzoeksrechter V. W. M. dd. 28/06/2017. wegens de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A tot en met E zoals omschreven in de vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek dd. 13/01/2017. laatst gehandhaafd bij beschikking van de raadkamer te Gent dd. 29 januari 2018.

2. **P. N. R. C.**, zonder gekend beroep, geboren te (...) op (...), wonende te (...)

VERDACHT VAN:

De eerste :

Te 9000 Gent en elders in het Rijk, in de periode gaande van 28/02/2014 tot en met 27/06/2017, minstens op :

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A.

Bij inbreuk op de artikelen 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1.1°, 2 en 4, 433 septies lid 1.2°, 3°, 6° en 2, 433 novies §§ 1 en 5 en 483 van het Strafwetboek, het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, ten aanzien van:

1. **in de periode gaande van 6/05/2015 tot 1/07/2015: A. P.**
2. **in de periode gaande van 1/01/2017 tot 1/03/2017: E. N.**
3. **in de periode gaande van 1/02/2016 tot 1/06/2017: W. M.**
4. **in de periode gaande van 1/01/2016 tot 23/12/2016: L. P.**
5. **in de periode gaande van 09/03/2016 tot 27/06/2017: D. C.**
6. **in de periode gaande van 1/12/2015 tot 1/03/2016: V. B.**
7. **in de periode gaande van 1/01/2017 tot 27/06/2017: H. S.**
8. **in de periode gaande van 1/10/2016 tot 27/06/2016: V. B. L.**
9. **in de periode gaande van 1/01/2015 tot 1/05/2015: G. M.**
10. **in de periode gaande van 1/04/2015 tot 1/07/2015: L. E.**
11. **in de periode gaande van 2/10/2015 tot 1/02/2016: P. C.**
12. **in de periode gaande van 1/12/2016 tot 1/04/2017: M. E.**
13. **in de periode gaande van 1/06/2015 tot 1/09/2015: E. H. A.**
14. **in de periode gaande van 1/04/2016 tot 1/07/2016: J. J.**
15. **in de periode gaande van 1/01/2015 tot 27/06/2017: J. S.**
16. **In de periode gaande van 12/12/2016 tot 15/01/2017: S. R.**

17. In de periode gaande van 1/09/2016 tot 1/10/2017: D. N. K.
18. in de periode gaande van 1/01/2015 tot 1/03/2015: C. M.
19. in de periode gaande van 1/07/2015 tot 1/09/2015: H. E.
20. in de periode gaande van 1/10/2016 tot 1/07/2017: S. M.
21. in de periode gaande van 1/12/2015 tot 31/12/2015: A. A.
22. In de periode gaande van 1/12/2015 tot 31/12/2015: E. H.
23. in de periode gaande van 1/12/2016 tot 1/02/2017: L. A.
24. in de periode gaande van 1/05/2016 tot 1/07/2016: B. M.
25. in de periode gaande van 1/01/2016 tot 27/06/2017: B. M.

B.

Bij samenhang te 1840 Londerzeel en/of elders in het Rijk, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen, in de periode gaande van 1/07/2015 tot 1/12/2015 :

Bij inbreuk op de artikelen 100 ter, 375 lid 1,2 en 4, 378 lid 1, en 483 Sw van het Strafwetboek, de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, de misdaad gepleegd zijnde op de persoon van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar, met name op I. F. O. , geboren te (...) (Nigeria) op (...). (navolgend PV 013758/2017),

C.

Met samenhang te 1840 Londerzeel en/of elders in het Rijk, in de periode gaande van 21/02/2017 tot en met 24/02/2017 :

Bij inbreuk op de artikelen 373, 374, 378 lid 1, en 483 van het Strafwetboek, aanranding van de eerbaarheid gepleegd te hebben op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige, geen volle zestien jaar oud, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer, name op de persoon of met behulp van de persoon van V. H. V. R., geboren te (...) (Nederland) op (...), de aanranding bestaande, zodra er een begin van uitvoering is.

D.

Met samenhang, te 1840 Londerzeel en/of elders in het Rijk, meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode gaande van 28/02/2014 tot 27/06/2017 :

Bij inbreuk op de artikelen 377 quater, en 378 lid 1 van het Strafwetboek, als meerderjarige, door middel van de informatie- en communicatietechnologie aan een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar, met name aan niet nader te identificeren minderjarigen, een voorstel te hebben gedaan tot ontmoeting met het oogmerk een misdrijf te plegen bepaald in de hoofdstukken V, VI of VII van titel VII van boek II van het Strafwetboek, waarbij dit voorstel is gevolgd door materiële handelingen die tot een dergelijke ontmoeting leiden, meer bepaald via live video chat op www.vichatter.com

(GE37.F1.012973/17)

E.

...

F.

Met samenhang te 1840 Londerzeel en/of elders in het Rijk, in de periode gaande van 21/02/2017 tot en met 24/02/2017 :

Bij inbreuk op de artikelen 100 ter, art. 377 ter lid 1, 382 §§ 1 en 4, en 383 bis §§ 1, 4 en 5 van het Strafwetboek, wederrechtelijk kinderpornografisch materiaal als bedoeld in paragraaf 4, 1°, 2° of 3°, van artikel 383 bis van het Strafwetboek, te hebben tentoongesteld, aangeboden, verkocht, verhuurd, uitgezonden, geleverd, verdeeld, verspreid, ter beschikking gesteld of overhandigd, of kinderpornografisch materiaal te hebben vervaardigd, te weten de acht bestanden zoals vermeld in het aanvankelijk proces-verbaal GE.37.F1.10656/17, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten aanzien van V. H. V. R., geboren te (...) (Nederland) op (...), beneden de volle leeftijd van zestien jaar, en dit misdrijf is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk op een later tijdstip een van de in de hoofdstukken V, VI of VII van titel VII van boek II van het Strafwetboek bepaalde feiten te plegen;

G.

Met samenhang te 1840 Londerzeel en/of elders in het Rijk; meermaals, in de periode van 18/08/2016 en 27/06/2017 :

Bij inbreuk op de artikelen 100 ter, en 383 bis §§ 2, 4 en 5 van het Strafwetboek, wetens en wederrechtelijk kinderpornografisch materiaal als bedoeld in paragraaf 4, 1°, 2° of 3°, van artikel 383 bis van het Strafwetboek, te hebben verworven, in zijn bezit te hebben gehad of zich, met kennis van zaken, door middel van informatie- en communicatietechnologie, de toegang daartoe te hebben verschaft, te weten de 54 videobestanden en 1531 afbeeldingen zoals vermeld in het aanvankelijk proces-verbaal GE.37.F1.10656/17;

H.

Met samenhang te 8400 Oostende, op 18/08/2016 :

Bij inbreuk op de artikelen 371/1. lid 1.1" en 4, lid 2 en 3 en 378 lid 1 van het Strafwetboek, van een persoon, met name van niet nader te identificeren minderjarigen, een beeld- of geluidsopname te hebben gemaakt of doen maken, rechtstreeks of door middel van een technisch of ander hulpmiddel, zonder de toestemming van die persoon of buiten zijn medeweten, terwijl hij ontbloot was of een expliciete seksuele daad stelde, waarbij hij zich in omstandigheden bevond, waar hij in redelijkheid kon verwachten dat zijn persoonlijke

levenssfeer niet zou worden geschonden, met de omstandigheid dat deze feiten gepleegd zijn op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige geen volle zestien jaar oud.

(GE37.F1.013025/17)

I.

Te 9000 Gent, te 9230 Wetteren, meermaals, in de periode gaande van 1/01/2015 tot 27/06/2017 :

Bij inbreuk op de artikelen 371/1. lid 1.1° en 4, en 378 lid 1 van het Strafwetboek, van een persoon, met name van een beeld- of geluidsopname te hebben gemaakt of doen maken, rechtstreeks of doormiddel van een technisch of ander hulpmiddel, zonderde toestemming van die persoon of buiten zijn medeweten, terwijl hij ontbloot was of een expliciete seksuele daad stelde, waarbij hij zich in omstandigheden bevond, waar hij in redelijkheid kon verwachten dat zijn persoonlijke levenssfeer niet zou worden geschonden, met name van

1. L. P.
2. M. E.
3. V. B.
4. B. B.
5. P. K.
6. A. A.

(GE37.F1.013025/17)

J.

Te 9000 Gent en/of elders in het Rijk,

Bij inbreuk op de artikelen 375 lid 1,2 en 3, 378 lid 1, en 483 van het Strafwetboek, de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer,

1. **meermaals, op een niet nader te bepalen datum, in de periode gaande van 1/02/2016 tot 1/03/2016:** met name op W. M. (GE37.F1.013027/17)
2. **op een niet nader te bepalen datum, in de periode gaande van 1/01/2015 tot 1/04/2015:** met name op C. M. (GE37.F1.016542/17)
3. **op 18/08/2016:** met name op C. D. (GE37.F1.016543/17)
4. **meermaals, op een niet nader bepaalde datum, in de periode gaande van 1/01/2016 tot 27/06/2017:** met name op B. B. (GE37.F1.508473/16)
5. **meermaals, op een niet nader bepaalde datum, in de periode gaande van 1/03/2016 tot 1/05/2016:** met name op P. K. (GE37.F1.508473/16)

K.

Bij inbreuk op de artikelen 380 § 1. 4°, 3, 1° en 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 en 483 van het Strafwetboek, op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd,

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang.

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

met name

1. in de periode gaande van 6/05/2015 tot 1/07/2015: A. P.
2. in de periode gaande van 1/01/2017 tot 1/03/2017: E. N.
3. in de periode gaande van 1/02/2016 tot 1/06/2017: W. M.
4. in de periode gaande van 1/01/2016 tot 23/12/2016: L. P.
5. in de periode gaande van 09/03/2016 tot 27/06/2017: D. C.
6. in de periode gaande van 1/12/2015 tot 1/03/2016: V. B.
7. in de periode gaande van 1/01/2017 tot 27/06/2017: H. S.
8. in de periode gaande van 1/10/2016 tot 27/06/2016: V. B. L.
9. in de periode gaande van 1/01/2015 tot 1/05/2015: G. M.
10. in de periode gaande van 1/04/2015 tot 1/07/2015: L. E.
11. in de periode gaande van 2/10/2015 tot 1/02/2016: P. C.
12. in de periode gaande van 1/12/2016 tot 1/04/2017: M. E.
13. in de periode gaande van 1/06/2015 tot 1/09/2015: E. H. A.
14. in de periode gaande van 1/04/2016 tot 1/07/2016: J. J.
15. in de periode gaande van 1/01/2015 tot 27/06/2017: J. S.
16. in de periode gaande van 12/12/2016 tot 15/01/2017: S. R.
17. in de periode gaande van 1/09/2016 tot 1/10/2017: D. K.
18. in de periode gaande van 1/01/2015 tot 1/03/2015: C. M.
19. in de periode gaande van 1/07/2015 tot 1/09/2015: H. E.
20. in de periode gaande van 1/10/2016 tot 1/07/2017: S. M.
21. in de periode gaande van 1/12/2015 tot 31/12/2015: A. A.
22. in de periode gaande van 1/12/2015 tot 31/12/2015: E. H.
23. in de periode gaande van 1/12/2016 tot 1/02/2017: L. A.
24. in de periode gaande van 1/05/2016 tot 1/07/2016: B. M.
25. in de periode gaande van 1/01/2016 tot 27/06/2017: B. M.

L.

Te 9000 Gent en/of elders in het Rijk, meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode gaande van 28/02/2014 tot 27/06/2017 :

Bij inbreuk op de artikelen 100 ter, 385 lid 1, en 386 lid 1 en 2 van het Strafwetboek, in het openbaar de zeden te hebben geschonden door handelingen die de eerbaarheid kwetsen, terzake

al masturberend op de openbare weg met de omstandigheid dat de schennis gepleegd werd tegenover een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar ten aanzien van niet nader te identificeren minderjarigen.

(GE37.F1.013026/17)

De eerste :

Overeenkomstig artikel 42,43bis en 43quater 5° SW, kan de beklaagde worden veroordeeld tot de bijzondere verbeurdverklaring van dit vermogensvoordeel dat zich bevindt in zijn patrimonium, zijnde hetzij het vermogensvoordeel die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats werden gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien die zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde (eerste inverdenkinggestelde), de geldwaarde daarvan dient te ramen.

Om deze redenen,

Vordert dat het aan de rechtbank behage, na te hebben vastgesteld dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de hen ten laste gelegde misdrijven, en na hen te hebben veroordeeld tot de bij wet voorziene straffen, te bevelen dat het wederrechtelijk vermogensvoordeel, voortkomende uit de feiten zoals omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en K ten bedrage **van 88.660 euro** lastens de beklaagde (eerste inverdenkinggestelde) wordt verbeurdverklaard.

De eerste :

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 383 bis §4 van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de overtuigingsstukken met nummers 2018000271 en 2018000267, zijnde zaken die het voorwerp van het misdrijf uitmaken of die welke gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf.

De tweede :

Gedagvaard teneinde te horen beslissen over haar stelling als burgerlijke partij bij beschikking van de Raadkamer dd. 16/03/2018.

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging, inzonderheid het tussenvonnissen dd. 18 juni 2018 waarbij de behandeling van de zaak achter gesloten deuren bevolen werd.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 4 juni 2018.

De beklaagde werd bij verbeterde dagvaarding gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 18 juni 2018.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd, gelet op hun onderlinge samenhang. De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 18 juni 2018. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 18 juni 2018, achter gesloten deuren:

P. N. R. C., zonder gekend beroep, geboren te (...) op (...), wonende te (...), in haar eis tegen de beklaagde, voorgedragen door meester Laurien Lenaerts, in de plaats van meester V. E. N., beiden advocaat te (...), die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

H. Q., advocaat te (...), in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van C. M., geboren te (...) op (...) en wonende te (...), in haar eis tegen de beklaagde, voorgedragen door meester N. G., advocaat te (...), die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

A. P., invalide, geboren te Antwerpen op (...) en wonende te (...), in haar eis tegen de beklaagde, voorgedragen door meester B. J., in de plaats van meester M. C., beiden advocaat te (...), die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

-de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door mevrouw B. K., substituut-procureur des Konings;

-de beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester V. N. M., advocaat te (...).

* * * * *

VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient verbeterd te worden in de zin zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

I. FEITEN

x. In juli 2016 ontvangt de politie, via een hulporganisatie voor personen welke werken in de prostitutie, verontrustende informatie over een man die meisjes/dames zou aanzetten tot prostitutie. Aan de meisjes/dames wordt werk aangeboden als gezelschapsdame met de belofte om snel en veel geld te kunnen verdienen. In een hotelkamer zouden vervolgens foto's (naakt en in lingerie) genomen worden door de verdachte van deze meisjes/dames.

Daarna worden advertenties geplaatst op onder andere de website www.redlights.be waarin de meisjes/dames hun seksuele diensten aanbieden. Ook websites worden voor deze meisjes/dames aangemaakt. Een deel van de gelden welke de meisjes/dames verdienen zouden ze moeten afgeven aan verdachte.

Onder bedreiging van verdachte, dat hij familie/vrienden/kennissen/enz... zou inlichten van hun activiteiten en dat hij hun foto's, genomen in de hotelkamer, zou openbaar maken, verplicht hij de meisjes/dames om zaken te doen welke ze niet willen. De meisjes/dames welke voor hem werken en waarvoor hij advertenties plaatst zouden allen seks aanbieden zonder condoom, anale seks, plasseks. en andere extreme zaken.

x. Al gauw kan de politie de verdachte identificeren als V. D. B. D., de beklaagde. Uit onderzoek blijkt namelijk dat hij degene is die tal van advertenties plaatst met telkens quasi dezelfde soort advertentie waarin extreme zaken worden aangeboden. Zeker 23 accounts kunnen aan zijn IP-adres worden gekoppeld.

x. Onder leiding van de procureur en later van de onderzoeksrechter worden tal van meisjes/dames geïdentificeerd en verhoord over hoe zij in contact zijn gekomen met de beklaagde en of de hoger vermelde informatie klopt.

Uit deze verhoren blijkt dat zich bij een heel aantal meisjes/dames hetzelfde patroon herhaalt:

- de meisjes/dames reageren op een advertentie om snel geld te verdienen geplaatst onder meer op de website www.tweedehands.be of worden op initiatief van de beklaagde gecontacteerd naar aanleiding van een profiel op de modellen-website www.fotoshoot.be;
- in een eerste contact wordt door de beklaagde niet meegedeeld dat het om prostitutie gaat;
- pas bij een persoonlijk contact deelt de beklaagde mee dat er ook intiem contact wordt verondersteld met de klanten;
- de beklaagde dringt aan op het maken van een fotoreportage op een hotelkamer waarbij gevraagd wordt lingerie mee te nemen om erotische foto's, in sommige gevallen naaktfoto's te nemen van de meisjes/dames;
- de beklaagde dringt na de fotoreportage telkens aan op het hebben van seks met de meisjes/dames in kwestie waarbij hij in vele gevallen stelt te moeten weten of ze de job wel zullen aankunnen;
- de meisjes/dames stemmen veelal in met seks met de beklaagde waarbij meerdere meisjes aangeven dat zij instemmen omdat zij denken anders niet te zullen worden aangenomen;
- de beklaagde maakt afspraken met de meisjes/dames over welke seksuele prestaties zij wensen te stellen, hen daarbij evenwel onder druk zettend om toch in bepaalde extreme handelingen toe te stemmen. In sommige gevallen adverteert hij tegen hun wil in dergelijke handelingen, zoals seks zonder condoom en anale seks;
- de beklaagde regelt de afspraken met de klanten;
- de meisjes/dames zorgen zelf voor hun vervoer naar de klant en terug;
- er is een winstverdeling van 60% voor de meisjes/dames en 40% voor de beklaagde;
- de beklaagde hield geld in wanneer de meisjes/dames bepaalde extreme handelingen niet wensten uit te voeren hoewel de klant daarom vroeg;
- de beklaagde bedreigde sommige meisjes/dames met het kenbaar maken van hun activiteiten aan hun familie/kennissen wanneer zij wensten te stoppen;
- sommige meisjes waren nog minderjarig.

x. Op 27 juni 2017 voert de politie een huiszoeking uit op het adres van de beklaagde. Er worden simkaarten, PC's, laptops en harde schijven in beslag genomen. Eén van de harde schijven zit in een kussen van de zetel en wordt op aanwijzen van de beklaagde aangetroffen.

Analyse van het IT-materiaal door de RCCU wijst uit dat er zeer veel pedo-pornografisch materiaal op de computers staat waarop voornamelijk kinderen te zien zijn die verplicht worden tot het oraal bevredigen van mannen. Er zijn ook videobeelden van de beklaagde die zich masturbeert in het bijzijn van een klein minderjarig meisje. Op één filmpje is ook te zien hoe de beklaagde dit kleine meisje een tongzoen geeft. Op een ander filmpje is te zien hoe jonge meisjes onder de rokken worden gefilmd. Het onderzoek wijst ook uit dat beelden waarop een naakte man, vermoedelijk de beklaagde, te zien is, verzonden zijn naar jonge meisjes. Op de computers worden ook nog heel wat bestanden (21,8 GB) teruggevonden van meisjes, sommige in lingerie, anderen naakt. Het gaat wellicht om de meisjes/dames die zich voor de beklaagde hebben geprostitueerd. Het gaat om zo'n 70tal meisjes. Van sommige meisjes zijn er ook filmbestanden waarop te zien is hoe ze seks hebben met de beklaagde. Uit één filmpje blijkt dat een meisje een hele fles wijn uitdrinkt waarna ze instemt met seks met de beklaagde. Het meisje vraagt meermaals dat er een condoom zou gebruikt worden, wat de beklaagde niet doet. Uit de geluidsopnames bij de filmpjes is, volgens de vaststellingen van de onderzoekers, te horen hoe de beklaagde om seks vraagt om eventueel te kijken of ze hun job wel zullen aankunnen. Uit de beeldopnames blijkt dat de vrouwen niet op de hoogte waren van het feit dat zij gefilmd werden tijdens de seks. Dit gegeven wordt ook bevestigd in het verhoor van de meisjes/vrouwen.

Gelet op de inhoud van het aangetroffen materiaal op de computers, worden diverse nieuwe processen-verbaal opgesteld.

Er worden verder nog meer meisjes/dames geïdentificeerd en verhoord. Sommigen geven aan door de beklaagde te zijn verkracht. Anderen verklaren dat zij onder druk stonden van de beklaagde om in te stemmen met seks met hem. De politie stelt meerdere processen-verbaal wegens verkrachting op, meer bepaald met betrekking tot feiten die zich zouden hebben voorgedaan met de minderjarige I. F. O., W. M., C. M., C. D., B. B. en P. K..

x. Op 24 november 2017 wordt de beklaagde over alle feiten waarvan hij verdacht wordt verhoord. Hij verklaart onder meer het volgende:

- over de kinderporno: hij stelt dat hij dit niet doelbewust verzamelde, hij downloadde het, bekeek het en wiste het. Hij beseft dat dit fout was.
- over de aanranding van de zesjarige V. H. V. R. (tongkus en masturbatie in haar nabijheid): hij bekent de feiten en stelt te weten dat die fout waren. Het was een onweerstaanbare drang.
- over het filmen van de zesjarige V. H. V. R.: hij stelt niets te hebben verspreid of gefilmd te hebben met de bedoeling om zelf andere kinderporno te kunnen ontvangen.
- over het voyeurisme: de filmpjes van de meisjes/dames op hotel heeft hij gemaakt als veiligheid, om zich in te dekken tegen een eventuele klacht wegens ongewenste zaken op seksueel gebied. Hij heeft de beelden nooit verspreid. Over het filmen onder de rokjes van de minderjarige meisjes aan zee, geeft hij toe dat het onaanvaardbaar gedrag is. Hij deed het in een opwelling. Hij was wel vergeten dat hij de beelden had.

- over Vichatter: de beklaagde stelt tijdens de chatsessies de meisjes nooit te hebben uitgenodigd voor een ontmoeting. Het ging om Russische meisjes en hij kent geen Russisch. Het was een drang om zich te tonen aan de minderjarige meisjes, hij werd er opgewonden van. Op interpellatie van de politie dat de chat-website "Vichatter.com" precies bestaat om aan "fun-dating" te doen met onbekenden, stelt hij dat te weten maar nooit een ontmoeting te hebben gehad met iemand, dat was ook niet zijn bedoeling.
- over het exhibitionisme: hij bekent dat hij zich in het openbaar aan minderjarigen getoond heeft. Het is een soort uitlaatklep in stress-situaties. Hij heeft dat zijn gedrag onaanvaardbaar is. Hij filmt het om het achteraf te kunnen herbekijken.
- over het aanzetten tot ontucht en prostitutie: hij stelt inderdaad afspraken te hebben geregeld. Volgens hem was dat altijd in goede verstandhouding, zonder enige verplichting tot het doen van bepaalde seksuele daden, niet met hem en niet met de klanten. Hij stelt dat het inderdaad kan dat hij hen gewezen heeft op het feit dat ze met dat werk uit hun financiële problemen zouden kunnen geraken, maar het was uiteindelijk hun keuze. Hij geeft toe dat hij in eerste instantie niet volledig weergaf wat het werk juist inhield. Als de meisjes meer uitleg vroegen over het werk heeft hij steeds gezegd dat er ook intiemere zaken aan te pas zouden komen. Hij heeft met allen een persoonlijk gesprek gehad waarin hij duidelijk zegde wat het werk inhield. Hij stelt niet te hebben geïnformeerd naar hun privé-situatie maar dat sommigen dit spontaan vertelden. Hij bevestigt dat hij de afspraken regelde, de prijzen bepaalde en de advertenties plaatste. Hij geeft toe dat hij de prostitutie organiseerde. Hij ontkent hen te hebben verplicht tot anale seks of andere dingen. Hij ontkent dat zij, indien ze weigerden, dan een boete dienden te betalen. Als een klant niet betaalde, dan was dit wel de verantwoordelijkheid van de meisjes en dienden ze toch aan hem te betalen. Dit was omdat hij de meisjes niet geloofde dat ze geen geld hadden ontvangen. Hij bevestigt dat Redlights.com hem geweigerd heeft omdat hij onveilige seks gepromoot heeft.
- over het filmen tijdens de fotoshoot: hij geeft toe dat hij de meisjes/dames filmde, dat was voor zichzelf, hij werd daar opgewonden van. Hij geeft toe dat dat niet kan en moreel verwerpelijk is. Hij beseft dat de meisjes hierdoor gechoqueerd zijn.
- over de instemming tot seks: hij stelt dat alle meisjes/dames instemden en niemand gedwongen werd tot seks. Hij geeft toe dat hij soms dingen gezegd heeft om hen te overtuigen. Hij geeft toe dat hij nog tegen een meisje gezegd heeft dat hij wel wou zien of ze de job zou aankunnen of niet, maar dit zal niet veel geweest zijn. De beslissing bleef bij hen liggen. Het was ja of nee. Hij geeft toe dat het belangrijk was dat hij kon zien of ze de job aankonden en of de klanten tevreden zouden zijn. Het was niet iets dat hij stelselmatig deed. Op vraag van de politie of, gelet op de precaire toestand van de meisjes, het geen vorm van dwang was om met hem seks te hebben omdat ze anders de job niet konden doen, antwoordt hij dat het inderdaad zo is en dat dat fout is van hem, hij had het niet mogen doen. Het feit dat ze konden weigeren is inderdaad een flauw excuus. Hij stelt geen slechte mens te zijn maar soms dingen toe doen waar hij niet bij stilstaat en achteraf spijt van heeft. Hij begrijpt nu dat de dames verklaarden dat ze het gevoel kregen geen andere keuze te hebben. Hij heeft er veel spijt van. Hij geeft ook toe bedreigingen te hebben geuit ten aanzien van sommige meisjes/dames dat hij filmpjes en foto's zou verspreiden naar hun familie of werkgevers. Hij deed dit om aan zijn geld te geraken. Hij geeft toe dat hij M. E. bedreigd heeft dat ze het hoederecht zou kunnen verliezen als bekend werd welk werk ze deed. Hij heeft de bedreigingen nooit uitgevoerd. Hij stelt dat er niet vaak drank aanwezig is geweest op de kamer. Als er

drank was, dan beslisten de meisjes zelf wat ze wouden drinken. Hij heeft maar 1 keer zelf de drank meegebracht, dat was bij een Albanees meisje. Als er alcohol gebruikt werd tijdens de fotoshoot, dan was dat op hun vraag, om de stress weg te nemen. Voor het Albanees meisje had hij expliciet op haar vraag een fles drank gekocht onderweg. Ze was volgens hem redelijk verslaafd aan wijn. Hij ontkent ooit iemand te hebben gedwongen tot seks.

- over W. M.: hij verklaart dat bij de eerste ontmoeting wel heeft aangedrongen tot anale seks, hij heeft toen ook betaald voor de seks. Hij stelt dat het nadien altijd uit vrije wil was en ze het zelf lekker vond. Volgens hem wou zij meer seks dan hij aankon. Het gebeurde allemaal met toestemming.
- over C. M.: hij herinnert zich die vrouw niet meer. Hij denkt dat het een iets oudere dame is, volgens hem heeft hij er zelfs geen betrekkingen mee gehad. Hij ontkent dat hij een tampon gedrenkt in alcohol heeft ingebracht in haar anus. Wat ze verklaart is 100% gefantaseerd. Hij heeft altijd respect gehad voor de meisjes.
- over C. D.: het meisje was volgens hem niet verdoofd, dat blijkt ook uit de gefilmde beelden. Iemand die tijdens de seks even uit bed gaat en even naar haar gsm gaat, is volgens hem toch niet verdoofd. Hij heeft zich nooit bezig gehouden met het verdoven van mensen. De seks met dat meisje was uit vrije wil.
- over P. K.: hij ontkent iets in haar drank te hebben gedaan, hij heeft twee keer seks gehad met haar en hij heeft twee keer betaald. Na de tweede keer werd hij bedreigd door haar pooier. Hij heeft zelf tegen haar gezegd dat ze moest stoppen met drinken. Ze was akkoord met de seks. Ze was niet zo dronken.
- over B. B.: Hij geeft zich toe dat hij zich heeft voorgedaan als een zekere Natascha om een afspraak te regelen met dit meisje. Hij geeft ook toe dat het filmen en nemen van de foto's ontrendend waren voor haar. Geconfronteerd met het gegeven dat ervoor haar nooit een account werd gemaakt en de suggestie van de onderzoekers dat hij haar voor zichzelf wou gebruiken om zijn seksuele lusten te botvieren, ontkent hij. Hij vindt het een knap meisje dus ziet geen redenen om geen klanten voor haar te willen. Hij kan zich niet meer herinneren waarom er geen profiel was aangemaakt voor haar. Hij geeft toe dat het feit dat ze niet wou pijpen zonder condoom een probleem was. In dat geval is het volgens hem zinloos om een advertentie te plaatsen.

Tot slot verklaart de beklaagde dat hij nooit een fotomodellencarrière heeft beloofd aan de meisjes/dames om dan af te spreken op hotel en ze te dwingen om seks te hebben met hem. Dit wordt verkeerd geïnterpreteerd omdat hij meisjes heeft aangesproken op de website fotoshoot.be. Hij heeft dat enkel gedaan omdat daar meisjes met een mooi voorkomen op terug te vinden zijn. Hij heeft volgens hem nooit iemand gedwongen tot seks. Als het zo is overgekomen dan heeft hij daar heel veel spijt van. Hij had beter moeten nadenken. Hij is vragende partij om hulp te krijgen, hij beseft dat hij professionele hulp nodig heeft.

x. De onderzoeksrechter stelde een deskundig psychiater en psycholoog aan om de beklaagde te onderzoeken.

Uit het verslag van dr. psychiater V. P. blijkt dat de beklaagde op het ogenblik van de feiten niet aan een geeststoornis leed die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden heeft tenietgedaan of ernstig heeft aangetast. Dit was evenmin het geval op het ogenblik van het

deskundig onderzoek. Het risico op nieuw gelijkaardig delictgedrag wordt hoog ingeschat. Het gevaar bestaat dat hij, niet ten gevolge van een geestesstoornis, maar ten gevolge van andere risicofactoren zoals een psychopathiforme levensstijl, opnieuw misdrijven pleegt. Volgens deze deskundige kan de beklaagde worden begeleid door een gestructureerde psychosociale behandeling.

De aangestelde psycholoog N. J. komt naar aanleiding van de door hem uitgevoerde uitgebreide testpsychologische onderzoeken tot de volgende conclusies:

"Betrokkene komt uit het onderzoek naar voren als een momenteel 51-jarige goedbegaafde man met geschat IQ van 115. Noch klinisch noch testpsychologisch zijn er aanwijzingen voor psychopathologische problemen in engere zin. Het validiteitsprofiel laat zien dat er sprake is van manipulatie van het testonderzoek in de zin van een positieve zelfpresentatie. Het persoonlijkheidsfunctioneren kan als psychopathiform omschreven worden vanwege diverse forse narcistische en antisociale persoonlijkheidstrekken in de zin van een zwakke gewetensontwikkeling met opportunistische/egocentrische moraal, gebrekkige empathische vermogens waarbij anderen als verlengstukken gezien worden van de eigen (seksuele/financiële) noden en verlangens, een instrumentele interpersoonlijke stijl gekenmerkt door manipulatie, list/bedrog en parasitair gedrag, een nauwelijks geïntegreerd gevoelsleven en een slecht contact met zijn affecten, seksuele promiscuïteit en chronisch onverantwoordelijke gedragingen op diverse levensdomeinen (o.a. schulden, recidiverende verkeersinbreuken, zakelijke transacties gekenmerkt door oplichtingen en valsheid in geschrifte). De risicotaxatie laat zien dat het risico op nieuw gelijkaardig delictgedrag momenteel als hoog wordt ingeschat. Er zijn diverse risicofactoren aanwezig die samenhangen met recidive en deze worden niet of nauwelijks gecompenseerd door protectieve factoren; bovendien is de gecombineerde aanwezigheid van een parafiele stoornis en een psychopathiform persoonlijkheidsprofiel prognostisch erg ongunstig. Tenslotte is gebleken dat het antisociaal gedragspatroon erg onbuigzaam en weerstandig is ten aanzien van zowel bestraffing als behandeling."

II. BEOORDELING

II.1. Tenlastelegging A1 tot en met A25 (mensenhandel)

De beklaagde wordt vervolgd voor feiten van mensenhandel met oog op de uitbuiting van prostitutie, gepleegd op de persoon van A. P., E. N., W. M., L. P., D. C., V. B., H. S., V. B. L., G. M., L. E., P. C., M. E., E. H. A., J. J. en J. S., S. R., D. K., C. M., H. E., S. M., A. A., E. H., L. A., B. M. en B. M..

Opdat de handelingen strafbaar zouden zijn als mensenhandel, is vereist dat aan twee constitutieve bestanddelen, bestaande uit een materieel en een moreel element, is voldaan.

Het materieel element van het misdrijf mensenhandel bestaat in de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem/haar.

Uit de feiten blijkt dat de beklaagde de in de tenlasteleggingen A1 tot en met A25 vermelde meisjes/dames heeft aangeworven. Dit blijkt uit de advertenties die hij plaatste op tweedehands.be, zijn actieve rekrutering via de modellenwebsite fotoshoot.be, het plaatsen van

zoekertjes in reclameblaadjes en zijn daaropvolgende "sollicitatiegesprekken". Het materieel element is aldus bewezen in hoofde van de beklagde.

Het moreel element bestaat erin dat de gedraging één van de doelstellingen zoals opgesomd in artikel 433 quinquies Sw moet nastreven. Het betreft in casu de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting zoals bepaald in artikel 433 quinquies § 1,1° Sw.

Op grond van het dossier staat vast dat de beklagde de hierboven vermelde vrouwen op een niet-respectvolle manier heeft benaderd en behandeld. Hij rekruteerde bewust onder vrouwen die financieel onder druk stonden en beloofde hen grote winsten. Het staat ook vast dat hij de vrouwen in kwestie zo ver kreeg dat zij seksuele diensten wilden verlenen die verdergingen dan waar zij aanvankelijk in wilden toestemmen (seks zonder condoom, anale seks, etc). In een aantal gevallen dreigde de beklagde ermee de naasten van de vrouwen van hun activiteiten op de hoogte te brengen zo hij zijn deel van de inkomsten niet zou krijgen. Hij profiteerde op financieel vlak door 40% van hun inkomen verdiend uit sekswerk op te strijken.

Uit het dossier blijkt evenwel niet dat de vrouwen geen eigen keuze hadden. Meerdere vrouwen beslisten niet in te gaan op het voorstel van de beklagde om zich voor hem te laten prostitueren. Fysiek waren zij evenmin aan enige vorm van controle door de beklagde onderworpen. Zij werden niet systematisch en verplicht door hem gehuisvest. Zij regelden zelf hun vervoer en stonden zodoende niet onder zijn controle om al dan niet de gemaakte afspraak met een klant na te komen. Zij werden wel aangespoord, maar niet gedwongen om een verplicht aantal klanten af te werken. Uit het dossier blijkt dat sommige vrouwen afspraken met klanten niet nakwamen. Uit de verhoren van de vrouwen blijkt dat zij de gelden van de klanten zelf incasseerden. Ze beschikten zodoende zelf over de financiële middelen van hun seksuele dienstverlening, zij het dat zij nadien 40% dienden af te staan. Er zijn geen verklaringen van vrouwen die stellen dat zij fysiek geweld dienden te ondergaan of niet zelfstandig over de verdiensten van hun sekswerk konden beschikken. Wel bestonden er financiële discussies over het nakomen van concrete seksuele diensten ten aanzien van een klant. Uit de verklaringen blijkt niet dat de vrouwen gedwongen waren de handelingen ook effectief te stellen. Uit de verklaringen van de vrouwen blijkt dat de door de beklagde uitgeoefende morele chantage bedoeld was om zijn deel van de inkomsten te bekomen, niet om de vrouwen te verplichten tot de prostitutie zelf.

Hoewel de beklagde zich allesbehalve correct heeft gedragen en vele vrouwen zich door zijn handelingen terecht gemanipuleerd en misbruikt voelen (zie verder sub tenlasteleggingen K.1 - K.25), oordeelt de rechtbank dat de concrete context waarin de vrouwen zich prostitueerden niet gelijk te stellen valt met de situatie waarin vrouwen seksueel worden uitgebuit in de zin van artikel 433 quinquies Sw. De omstandigheden waarin de vrouwen werkten als sekswerker waren niet in strijd met de menselijke waardigheid, dit gelet op hun vrije keuze om afspraken te maken dan wel niet, het zelfstandig incasseren en beschikken over hun deel van de inkomsten, hun vrije huisvesting en de afwezigheid van controle door de beklagde op hun prestaties.

De rechtbank oordeelt, op grond van al het bovenstaande, dat de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.25 niet beantwoorden aan de constitutieve bestanddelen van de misdaad mensenhandel zodat de beklagde voor deze tenlasteleggingen wordt vrijgesproken.

II.2. Tenlastelegging B

Onder de tenlastelegging B wordt de beklaagde vervolgd wegens de verkrachting van de minderjarige I. F. O..

In haar verhoor verklaart I. F. O. dat ze reageerde op een advertentie van de beklaagde om snel geld te verdienen. Ze heeft daarop afgesproken met de beklaagde in Starbucks. Hij wist dat ze toen 16 jaar was, maar deed haar toch het voorstel om zich voor hem te prostitueren. Ze stelde dat ze dit niet kon doen, omdat ze nog maagd was. Hij zei dat hij iets anders dan prostitutie ging regelen voor haar. Bij die eerste ontmoeting is er niets gebeurd. Hij heeft haar dan kort nadien terug gecontacteerd. Hij zei dat ze bij hem thuis kon komen om huishoudelijk werk te doen en de hond uit te laten. Ze is daarop ingegaan. Hij zou haar betalen voor deze huishoudelijke hulp. De eerste keer is hij haar komen halen aan een benzinepomp. In de auto zei hij dat hij haar wou als gezelschap voor hemzelf. Dat zou haar meer opleveren dan het huishoudelijk werk. Ze is er mee akkoord gegaan. Ze was niet verliefd op hem, maar had geld nodig. Ze had hem dit verteld. Ze was akkoord met zijn voorwaarden. In de auto hebben ze gezoend en geknuffeld maar geen seks. Hij betastte haar wel aan de borsten en aan haar vagina. De eerste keer toen het gebeurde, wou ze dit eigenlijk niet. Ze zat nog met het huishoudelijk werk in haar hoofd. Hij was oud en ze had er niet veel zin in. Hij vroeg haar toen in de auto om hem oraal te bevredigen, ze heeft dat toen gedaan, verder ging het niet. De tweede keer ging precies zo. Daarna zijn ze wel naar hem thuis gereden. Van huishoudelijk werk was geen sprake. Ze lagen op de bank, begonnen te zoenen. Hij heeft haar kleren uitgedaan en de zijne. Hij heeft haar toen ontmaagd. Hij wist dat ze nog maagd was. Ze wou het eigenlijk niet en heeft dit ook gezegd. Hij heeft haar overhaald door te zeggen dat hij haar zou betalen. Hij gebruikte geen condoom. Ze had gevraagd om er één te gebruiken, maar hij zei dat hij op tijd ging stoppen. Ze weet niet of hij is klaargekomen in haar, ze wist niet goed wat klaarkomen was. Hij heeft haar toen terug naar huis gebracht, maar heeft haar geen geld gegeven. Hij ging alles in 1 keer betalen. Nadien hebben ze nog contact gehad en is ze nog 1 x bij hem thuis geweest. Ze hadden toen ook seks. Hij heeft nooit meer gevraagd of ze nog klanten wou doen, hij zei dat hij haar enkel voor zichzelf wou. Hij heeft haar nooit geld gegeven, hij reageerde niet meer op haar oproepen. Zij heeft nooit huishoudelijke taken voor hem moeten doen. Ze zijn één keer, na de seks, samen naar de Carrefour geweest om eten te halen, anders heeft ze nooit iets huishoudelijks voor de beklaagde gedaan.

De rechtbank stelt vast dat de verklaring I. F. O. gedetailleerd, genuanceerd en volledig samenhangend is. De inhoud van haar verklaring wordt overigens niet betwist door de beklaagde. De beklaagde betwist niet dat hij met de minderjarige I. F. O. seksuele betrekkingen heeft gehad. Hij stelt evenwel dat ze met deze seksuele handelingen instemde en dat hij had afgesproken dat hij haar hiervoor zou betalen.

De rechtbank stelt vast dat I. F. O., louter formeel gezien, toestemming heeft gegeven aan de beklaagde om haar vaginaal te penetreren.

De rechtbank oordeelt evenwel dat er sprake is van list, aangewend door de beklaagde om op een niet nader te bepalen datum in september/oktober 2015 seks met penetratie te kunnen hebben met de toen 16-jarige I. F. O.. De rechtbank verwijst hiervoor naar de volgende elementen uit het strafdossier:

- de beklaagde wist dat I. F. O. 16 jaar en dus minderjarig was; de beklaagde wist dat I. F. O. nog maagd was;
- de beklaagde wist zodoende dat I. F. O. op seksueel vlak onervaren was;
- I. F. O. had eerder geweigerd zich te prostitueren, er op wijzende dat ze nog maagd was; in zijn eerste verhoor verklaart de beklaagde hieromtrent: "... Ze was protestants en wou maagd blijven tot het huwelijk, dus zij kon niet werken voor mij..." (cfr. PV 013220/2017)
- I. F. O. had zodoende eerder duidelijk gemaakt dat haar maagdelijkheid voor haar belangrijk was;
- de beklaagde heeft I. F. O. na deze weigering verder benaderd onder het valse voorwendsel dat ze huishoudelijk werk voor hem zou doen en de hond zou uitlaten;
- onder dat valse voorwendsel heeft de beklaagde de minderjarige I. F. O. in zijn voertuig en uiteindelijk naar zijn woning gelokt;
- in zijn voertuig heeft hij I. F. O. gesteld dat hij haar als "gezelschapsdame" voor zich wou, zonder te verduidelijken dat hij daar ook seks met penetratie met zijn penis onder verstond;
- in zijn woning heeft I. F. O. aangegeven dat ze geen seks wou met de beklaagde;
- de beklaagde wist dat I. F. O. in geldnood zat;
- de beklaagde heeft I. F. O. onder het valse voorwendsel dat hij haar zou betalen, uiteindelijk overhaald om in te stemmen met vaginale seks, wat voor haar volledig nieuw was (cfr. haar maagdelijkheid en haar verklaring omtrent het klaarkomen);
- de beklaagde heeft I. F. O. nooit gevraagd om huishoudelijke taken uit te voeren;
- de beklaagde heeft I. F. O. nooit gevraagd om de hond uit te laten; I. F. O. is nooit betaald geweest voor de seks die zij had met de beklaagde.

Gelet op al deze elementen komt de rechtbank tot de conclusie dat er geen sprake was van een volwaardige toestemming in hoofde van de 16-jarige I. F. O..

De beklaagde heeft misbruik gemaakt van (i) het gewicht van zijn fysieke en psychische maturiteit tegenover de seksuele onervarenheid van het meisje, (ii) het voordeel van de ruimtelijke context waarin de feiten zich afspeelden, met name bij hem thuis waar het meisje nooit eerder was en (iii) de wetenschap dat het meisje in geldnood zat, om zo de toestemming van I. F. O. om tegen betaling van een geldsom, seks met hem te hebben, af te dwingen.

Daarnaast heeft hij tot twee maal toe gebruik gemaakt van een concrete list, namelijk het voorhouden van een job als huishoudhulp en het voorhouden dat de seks tegen betaling zou zijn.

De feiten, voorwerp van de tenlastelegging B, zijn bewezen in hoofde van de beklaagde.

II.3 Tenlastelegging C (aanranding van de eerbaarheid V. H. V. R.)

Op grond van de stukken van het dossier, in het bijzonder het aangetroffen videomateriaal op de computer van de beklaagde waarop te zien is hoe de beklaagde de zesjarige V. H. V. R. een tongzoen geeft, en de bekentenissen dienaangaande van de beklaagde ter zake, oordeelt de rechtbank dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C, bewezen zijn in hoofde van de beklaagde.

II.4. Tenlastelegging D (grooming)

De rechtbank stelt vast dat de beklaagde via de website "Vichatter.com" op zoek is gegaan naar contacten met minderjarigen waarbij hij meermaals zijn ontbloot geslachtsdeel, dit al dan niet masturberend, getoond heeft aan deze minderjarigen. De beklaagde ontkent dat hij ook de bedoeling had om een ontmoeting te organiseren met deze minderjarigen en wijst in dat verband op het feit dat de meisjes in kwestie Russisch waren en dat hij geen Russisch spreekt.

De rechtbank stelt vast dat uit het dossier niet blijkt dat de beklaagde in concreto aanstuurde op een ontmoeting met de meisjes met wie hij chatte.

Aan één van de constitutieve bestanddelen van het misdrijf grooming, zoals strafbaar gesteld onder de tenlastelegging D, is niet voldaan.

De feiten dienen evenwel te worden gekwalificeerd als feiten van aanzetten van verschillende minderjarigen (jonger dan veertien of zestien jaar) tot ontucht.

Art. 379 SW stelt strafbaar de persoon die een aanslag pleegt tegen de zeden doordat hij, ten einde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht opwekt, begunstigt of vergemakkelijkt.

De woorden ontucht en prostitutie werden door de wet niet bepaald zodat het de rechter is die op onaantastbare wijze oordeelt of de daden die hij bewezen acht feiten van prostitutie of ontucht uitmaken, voor zover hij dan aan die termen hun gebruikelijke betekenis toekent (zie tevens Cass. 8 september 1992, Arr. Cass. 1991-92,1082).

In casu is er geen sprake van prostitutie, zodanig dat enkel het ontuchtig karakter van de handelingen dient te worden onderzocht.

Het begrip "ontucht" verwijst naar afwijkend en maatschappelijk verwerpelijk seksueel gedrag. De seksuele handelingen zoals het zich uitkleden, zich naakt vertonen, zich aanraken, strelen of masturberen zijn op zich niet noodzakelijk ontuchtig, maar behoren tot de normale seksualiteitsbeleving. Het feit dat deze handelingen echter worden verricht naar een minderjarige toe door een onbekende (meerderjarige) chatpartner, wordt door de maatschappij echter als abnormaal en buitensporig seksueel gedrag beschouwd en kan zodus als ontucht worden gekwalificeerd.

Om strafbaar te zijn aan het misdrijf van aanzetten tot ontucht is evenwel vereist dat de beklaagde is overgegaan tot het opwekken, nl. het oproepen, het bewerkstelligen dat de minderjarige, die zelf geen initiatief genomen had, overgaat tot het plegen van ontucht of prostitutie met een derde. Bij begunstigen of vergemakkelijken zal het initiatief, de eerste stap, reeds genomen zijn door de minderjarige. De dader gaat dit initiatief in de hand werken, bevorderen of aanmoedigen (begunstigen) of gaat hulp verlenen bij de uitvoering ervan (vergemakkelijken). Het aanzetten moet, om strafbaar te zijn, op een actieve wijze gebeuren door woorden, gebaren of tekens,

Door zijn ontbloot geslachtsdeel te tonen en openlijk te masturberen heeft de beklaagde de seksuele nieuwsgierigheid van de nog erg jonge meisjes willen opwekken. De eerste stap werd daarbij telkens genomen door de beklaagde die het initiatief nam om met de meisjes te chatten en over te gaan tot het openlijk stellen van seksuele handelingen voorde camera van zijn computer.

Dergelijke handelingen zijn er in essentie op gericht de interactie met de minderjarigen op seksueel vlak te bewerkstelligen en zijn bijgevolg strafbaar volgens artikel 379 Strafwetboek.

De feiten voorwerp van de tenlastelegging D, dienen bijgevolg te worden geherkwalificeerd en heromschreven als volgt: "Bij inbreuk op artikel 379 van het Strafwetboek, een aanslag tegen de zeden te hebben gepleegd door, teneinde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt, meer bepaald door meermaals zijn geslachtsdeel naakt te hebben getoond en door meermaals live te hebben gemasturbeerd, dit via videochat met minderjarige meisjes, beneden de volle leeftijd van 16 jaar oud, via www.vichatter.com

Met samenhang te 1840 Londerzeel en/of elders in het Rijk, meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode gaande van 28.02.2014 tot 27.06.2017."

De beklaagde en zijn raadsman zijn van deze mogelijkheid geïnformeerd geweest en hebben zich hierop kunnen verdedigen.

De feiten, voorwerp van de tenlastelegging D, zoals geherkwalificeerd en heromschreven, zijn bewezen in hoofde van de beklaagde.

II.5. Tenlastelegging F (kinderpornografie mbt V. H. V. R.)

Op grond van de stukken van het dossier, in het bijzonder het aangetroffen videomateriaal op de computer van de beklaagde waarop te zien is hoe de beklaagde zijn geslachtsdeel ontbloot en zich masturbeert in de onmiddellijke omgeving van de zesjarige V. H. V. R. waarbij beiden samen in beeld zijn gebracht, evenals het videomateriaal waarop te zien is hoe de beklaagde hetzelfde meisje een tongzoen geeft, samen genomen met de bekentenissen dienaangaande van de beklaagde ter zake, oordeelt de rechtbank dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan het vervaardigen van kinderpornografisch materiaal. Het feit dat de beelden uiteindelijk niet werden verspreid doet hier geen afbreuk aan. De beelden beantwoorden aan wat onder "kinderpornografisch materiaal" moet worden verstaan en werden vervaardigd en op beeldrasters opgeslagen door de beklaagde, wat volstaat.

De feiten, voorwerp van de tenlastelegging F, zijn dan ook bewezen in hoofde van de beklaagde.

II.6. Tenlastelegging G (bezit kinderporno)

Gelet op de resultaten van de huiszoeking in de woning van de beklaagde en de uitlezing van het daarbij aangetroffen computermateriaal, staat vast dat de beklaagde in het bezit was van een grote collectie kinderpornografisch materiaal. De beklaagde heeft deze feiten ook toegegeven.

De feiten, voorwerp van de tenlastelegging G, zijn bewezen in hoofde van de beklaagde.

II.7. Tenlastelegging H (voyeurisme minderjarigen)

De beklaagde wordt vervolgd voor feiten van voyeurisme, nl. het filmen van minderjarigen onder hun rokjes met een focus op het ondergoed/geslachtsdelen van deze minderjarigen. Dit alles zonder hun medeweten of toestemming.

De feiten bedoeld in de tenlastelegging H zijn, sedert de inwerkingtreding van de wet van 1 februari 2016 tot wijziging van diverse bepalingen, strafbaar gesteld in het nieuwe artikel 371/1 Sw.

Voyeurisme is het heimelijk bespieden of maken van een opname van een persoon, die naakt is of een seksuele handeling stelt, zonder dat hij daarin toegestemd heeft of zelfs buiten zijn weten. Dit gebeurt op een plaats waar hij zich beveiligd en zijn intimiteit afgeschermd achtte.

De constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn:

1. **Het observeren**, met name het bespieden, hetgeen moet wijzen op het heimelijk karakter van de waarneming, die gebeurt zonder het akkoord van het slachtoffer, meestal zonder dat hij/zij er kennis van heeft. Dit bespieden kan rechtstreeks, dus visueel gebeuren of ook door gebruikmaking van een technisch of ander hulpmiddel, zoals foto-, film-, video of DVD-camera's en smart- of iPhones.
2. **Het maken van opnames**. Dit kunnen beeldopnames zijn, waaronder verstaan worden foto-, film- of video-opnames of andere zoals geluidsopnames.
3. **Rechtstreeks of door middel van een hulpmiddel**. De dader kan rechtstreeks bespieden of technologische hulpmiddelen inschakelen om opnames te maken.
4. **Zonder toestemming of medeweten**. Enkel zo de feiten worden gepleegd zonder toestemming van het slachtoffer, zijn de gedragingen strafbaar. Zelfs wanneer het slachtoffer de bespiedingen onwetend ondergaat, dan nog zijn zij strafbaar. De feiten blijven strafbaar blijven zelfs zo het slachtoffer niet herkend kan worden.
5. **Seksuele aard**. Het slachtoffer moet op het ogenblik van de feiten:
 - hetzij ontbloot zijn, waaronder dient te worden verstaan dat "hij een deel van zijn lichaam laat zien, dat op grond van de huidige maatschappelijke normen en het collectieve bewustzijn van de eerbaarheid, bedekt zou zijn gebleven indien de persoon had geweten dat hij werd bespied of gefilmd zonder diens toestemming".
 - hetzij een expliciete seksuele daad stelt.
6. **De plaats**. Het slachtoffer moet zich in een omstandigheid bevinden waar het in redelijkheid kan verwachten dat zijn persoonlijke levenssfeer niet zal worden geschonden. Het moet zich met andere woorden op een plaats of in een ruimte bevinden waar het mag aannemen niet gezien of te kunnen gezien worden. Een persoon, die zich ontkleedt in de veilige bescherming van de slaap- of kledkamer, die ervan uitgaat daar niet gezien te worden, maar die op die plaats toch bespied wordt, is wel degelijk aangetast in zijn seksueel eergevoel en in zijn fysieke seksuele integriteit.
7. **De privacy**. De ratio legis betreft ook zeer duidelijk de bescherming van de privacy van het betrokken slachtoffer

De voorwaarden zijn cumulatief. De wetgever heeft geen bijzonder moreel bestanddeel vereist. Het algemeen opzet volstaat.

De rechtbank stelt vast dat uit het aangetroffen videomateriaal op de computer van de beklaagde blijkt dat hij onder de rokjes van duidelijk minderjarige meisjes gefilmd heeft zonder dat zij hiervan op de hoogte waren. Uit de beelden blijkt een seksuele connotatie. De beklaagde betwist deze feiten niet zodat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging H bewezen zijn in hoofde van de beklaagde.

II.8. Tenlastelegging I.1 tem I.6 (telkens zoals heromschreven) en M.1 tem M.3 (telkens zoals heromschreven (voyeurisme meerderjarigen)).

x. Met de tenlasteleggingen I.1 tot en met I.6 viseert het openbaar ministerie de feiten waarbij de beklaagde de vrouwen met wie hij afsprak om een fotoshoot te maken, filmde buiten hun weten om terwijl zij zich aan het omkleden waren of terwijl zij seks hadden met hem.

De feiten bedoeld in de tenlasteleggingen I.1 tot en met I.6 zijn gedeeltelijk te kwalificeren als voyeurisme, dat sedert de inwerkingtreding van de wet van 1 februari 2016 tot wijziging van diverse bepalingen strafbaar is gesteld in het nieuwe artikel 371/1 Sw.

De feiten gepleegd in de periode van 01.02.2016 tot 27.06.2017 (I.1, I.2 en I.5) vallen uitsluitend onder deze nieuwe strafbaarstelling. Voor wat betreft de principes aangaande de constitutieve bestanddelen van deze strafbaarstelling verwijst de rechtbank naar wat is uiteengezet onder de tenlastelegging H.

De rechtbank stelt vast dat uit de op de computer van de beklaagde aangetroffen videobestanden duidelijk blijkt dat de vrouwen vermeld in de tenlasteleggingen I.1 tot en met I.6 niet wisten dat ze gefilmd werden. De beklaagde heeft ook toegegeven dat hij hen niet in kennis stelde van het feit dat hij hen zou filmen. Ook tijdens of nadien heeft hij dit telkens verzwegen. De vrouwen werden gefilmd in een context die besloten was, met name op een hotelkamer, waar de vrouwen ervan uit mochten gaan dat hen privacy was gegund.

Aan de constitutieve voorwaarden is voldaan. De beklaagde wist dat wat hij deed de vrouwen in hun privacy aantastte. Hij heeft de feiten wetens en willens gepleegd zodat voldaan is aan het algemeen opzet vereist voor de strafbaarstelling. De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen I.1, I.2 en I.5 zijn aldus bewezen in hoofde van de beklaagde.

x. De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen I.3, I.4 en I.6 dateren van vóór de wetswijziging. De feiten gepleegd in deze periode kunnen niet strafbaar worden gesteld onder de nieuwe kwalificatie.

x. De rechtbank heeft de beklaagde en zijn raadsman er op gewezen dat deze feiten wel strafbaar kunnen zijn onder de kwalificatie aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging, zoals voorzien in het artikel 373 Sw., zoals het van kracht was op het moment van de huidige feiten.

De feiten voorwerp van de bestaande tenlasteleggingen I.3, I.4 en I.6 dienen zodoende te worden geherkwalificeerd, heromschreven en hernummerd, namelijk: "M. bij inbreuk op artikel 373 Strafwetboek, de hierna vermelde personen te hebben aangerand, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer, meer bepaald door heimelijk filmopnames

te hebben gemaakt van vrouwen die zich aan het omkleden waren, dan wel vrouwen terwijl ze seksuele handelingen stelden met de beklaagde, met name:

1. V. B.
2. B. B.
3. A. A.

Te 9000 Gent, te 9230 Wetteren, meermaals, in de periode van 01.01.2015 tot en met 31.01.2016"

De beklaagde en zijn raadsman zijn van deze mogelijkheid tot herkwalificatie geïnformeerd geweest en hebben zich hierop kunnen verdedigen.

x. De rechtbank onderzoekt of de constitutieve bestanddelen van het in de dagvaarding weerhouden misdrijf aanwezig zijn en of aldus de beklaagde :

- de seksuele integriteit van een persoon heeft aangetast door of bij zijn handelingen ;
- een (algemeen) opzet had ;
- en geweld of bedreigingen heeft aangewend.

Overeenkomstig art. 373 Sw. bestaat het misdrijf van aanranding van de eerbaarheid wanneer handelingen van een bepaalde ernst worden gesteld die afbreuk doen aan de seksuele integriteit van een persoon, zoals die door het collectief bewustzijn van een bepaalde samenleving op een bepaald tijdstip worden ervaren (Cass. 7 januari 1997, Arr, Cass. 1997, 31). De rechter moet dit **objectief** uitmaken, rekening houdende met de evoluerende tijdsgeest en de concrete omstandigheden.

Het seksueel eergevoel wordt niet bepaald door het individuele of subjectieve gevoel van het slachtoffer en/of de dader, maar door het maatschappelijk algemeen gangbare.

Er bestaat geen twijfel over het feit dat het bekijken van naakte lichamen (zij het nu met het blote oog, zij het via het spiedend oog van een camera) en daarmee gepaard gaande intieme delen van het lichaam, en het bekijken van andermans seksuele activiteiten, zonder dat daarvoor toestemming werd gegeven in de maatschappij op het ogenblik waarop de feiten werden gepleegd quasi-unaniem werden beschouwd als onaanvaardbaar en onwettig en aldus een inbreuk op de seksuele onaantastbaarheid en integriteit uitmaakt.

In voorliggende zaak staat het vast dat de vrouwen hadden toegestemd om in lingerie voor de fotocamera te poseren voor de beklaagde. Uit de beelden zelf en uit hun verklaringen in het dossier blijkt evenwel niet dat zij ook toelating hadden gegeven om hen in hun naaktheid en tijdens hun seksuele activiteiten te filmen en deze beelden te registeren en vast te leggen, waarvan de resultaten (de camerabeelden) naderhand nog konden worden bekeken. Het lijkt geen twijfel dat deze personen zich zouden hebben verzet mocht het hen bekend geweest zijn dat de beklaagde hen filmde tijdens het omkleden of tijdens hun seksuele activiteiten met de beklaagde. De wijze waarop gefilmd werd heeft een duidelijke seksuele connotatie zodat de beklaagde aldus de seksuele integriteit van de slachtoffers heeft aangetast.

Aanranding van de eerbaarheid vereist dat de dader weet dat de daad die hij gaat plegen objectief immoreel of aanstootgevend is en dat hij de wil had die te plegen. De beklaagde wist

dat de vrouwen in kwestie niet gediend zouden zijn met het filmen en heeft dit toch, wetens en willens gedaan, zodat aan het opzetvereiste meer dan voldaan is.

De kwalificatie aanranding van de eerbaarheid veronderstelt een aan het slachtoffer opgedrongen handeling. De mogelijkheden van het slachtoffer om zich tegen het gedrag te verzetten, moeten in concreto a.d.h.v. de bijzonderheden van het geval worden beoordeeld. De beklaagde heeft de omstandigheden zo gemanipuleerd dat de vrouwen niet op de hoogte waren van het feit dat zij werden zodat zij in concreto niet de mogelijkheid hadden om zich tegen het gedrag van de dader te verzetten. (STEVENS L. Strafrecht en seksualiteit, Intersentia, Antwerpen, 2002, nr. 430).

De feiten werden bij verrassing gepleegd wat evident een inbreuk uitmaakt op de lichamelijke seksuele onaantastbaarheid van de bekeken en gefilmde vrouwen.

De rechtbank oordeelt dat het onverhoedse en heimelijke karakter van de handeling, zoals gesteld door de beklaagde, een aantasting uitmaakt van het seksueel zelfbeschikkingsrecht van de vrouwen en uitsluit dat zij een 'rechtsgeldige' toestemmingen hebben gegeven. Door onverhoeds en zonder voorafgaande toestemming te handelen heeft de beklaagde het risico weggenomen dat de gestelde handeling niet geapprecieerd wordt en ontnemt hij de mogelijkheid van het slachtoffer 'nee' te zeggen tegen de beoogde handeling.

Het loutere feit dat het misdrijf pas later aan het licht is gekomen, is aldus niet van aard de strafbaarheid weg te nemen.

De rechtbank stelt vast dat, indien pas zou kunnen worden besloten tot het misdrijf 'aanranding van de eerbaarheid' indien het slachtoffer zich van de daad op het ogenblik van de handeling (nl. van het bekluren én het heimelijk filmen) bewust is, ten onrechte een voorwaarde aan de wet wordt toegevoegd die in art. 373 S.W. niet is voorzien.

De door de beklaagde gestelde handelingen dienen dus wel degelijk te worden gekwalificeerd als gepleegd met behulp van bedreiging of geweld.

Aan alle constitutieve elementen van het misdrijf aanranding van de eerbaarheid door geweld of bedreiging is voldaan. Gelet op de gegevens van het strafdossier, meer bepaald het aangetroffen videomateriaal op de computer van de beklaagde, de verklaringen van de vrouwen op het ogenblik dat zij met de van hen gemaakte beelden geconfronteerd werden en de bekentenissen van de beklaagde ter terechtzitting is de rechtbank van oordeel dat de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen M.1 tot en met M.3, zoals geherkwalificeerd, heromschreven en hernummerd, in hoofde van de beklaagde eveneens bewezen zijn.

11.9 Tenlastelegging J1 tem J5 (verkrachtingen)

x. Het openbaar ministerie vervolgt de beklaagde voor de verkrachting van vijf vrouwen waarvan sommigen een relatie onderhielden met de beklaagde.

Voor de beoordeling van de schuldvraag, dient de rechtbank uiteraard op een zo concreet mogelijke wijze alle essentiële feitelijke elementen van de verschillende gebeurtenissen te reconstrueren.

Een dergelijke reconstructie is, in het geval dat de verklaringen van de diverse betrokkenen divergeren, nimmer een eenvoudige taak, nu de rechtbank nu eenmaal niet over een glazen bol beschikt. Dit is des te meer het geval in zedenzaken, categorie waartoe ook de huidige zaak behoort.

Een beproefd procédé is dat de rechtbank in dit geval de verklaringen van het vermeend slachtoffer als uitgangspunt neemt, nagaat of deze gedetailleerd, genuanceerd en consistent zijn, en onderzoekt of deze worden bevestigd door andere, meer objectieve elementen van het strafdossier. Vervolgens worden dan de verklaringen van de vermeende dader aan hetzelfde kritisch onderzoek onderworpen en wordt meer bepaald ook nagegaan of deze verklaringen stand houden in het licht van de voorhanden zijnde objectieve elementen van het strafdossier.

In het huidig dossier beschikt de rechtbank niet steeds over dergelijke objectieve elementen. Enkel bij de beoordeling van de feiten met betrekking tot C. D. en P. K. beschikt de rechtbank over objectief bewijsmateriaal, bestaande in beeldopnamen die van het gebeuren door de beklaagde gemaakt zijn en teruggevonden werden op zijn externe harde schijf.

De beoordeling van de feiten waarvan W. M., C. M. en B. B. de vermeende slachtoffers zijn, is als gevolg daarvan meer dan ooit afhankelijk van de betrouwbaarheid van de door de vrouwen afgelegde verklaringen. De vraag rijst daarbij of de hypothese denkbaar is, in de concrete omstandigheden van het huidig dossier, dat deze vrouwen verklaringen hebben afgelegd die, wat één of meerdere aspecten betreft, niet stroken met de werkelijkheid. Indien deze hypothesen denkbaar zijn en niet zonder enige redelijke twijfel dienen te worden uitgesloten, moeten deze immers, in het voordeel van de beklaagde en dit ingevolge het strafrechtelijk grondbeginsel dat twijfel in zijn voordeel dient te spelen, strafrechtelijk gezien voor waar worden aangenomen.

In het voordeel van de beklaagde en - het dient onderlijnd - zonder dat zulks impliceert dat deze hypothese zonder meer kan gelijkgeschakeld worden met de feitelijke waarheid, dient de rechtbank aldus te onderzoeken of deze hypothesen aannemelijk zijn.

De rechtbank onderzoekt hierna telkens de individuele tenlasteleggingen, rekening houdend met de hiervoor vermelde uitgangspunten.

x. Met betrekking tot W. M. (tenlastelegging J.1)

In casu vindt de rechtbank in het geheel van de gegevens van het strafdossier onvoldoende gegevens die haar toelaten om met de vereiste gerechtelijke zekerheid de verklaringen van W. M. zonder redelijke twijfel voor waar aan te nemen.

In dit verband doet de rechtbank, op basis van een grondige lezing en analyse van de gegevens van het strafdossier, immers de volgende vaststellingen :

1. De verklaringen van W. M. zijn afgelegd in een specifieke context, namelijk in het licht van een moeilijke relatie met de beklaagde waarbij het slachtoffer er uiteindelijk, naar aanleiding van de informatie die zij heeft bekomen uit het strafonderzoek, is achter gekomen dat de beklaagde er nog andere seksuele relaties op nahield en daardoor ongetwijfeld emotionele pijn leed.
2. Uit de verklaringen van W. M. blijkt dat er gedurende haar relatie met de beklaagde ook gewenste seksuele betrekkingen tussen hen beide bestonden.

3. De verklaringen van W. M. over het al dan niet gewenst zijn van de seksuele handelingen gesteld op haar persoon dienen in het licht van het bovenstaande te worden beoordeeld en bijgevolg met nog meer dan gebruikelijke omzichtigheid te worden benaderd.
4. De noodzaak tot omzichtigheid wordt nog groter waar de rechtbank dient vast te stellen dat de verklaringen van W. M., daar waar zij op andere punten zeer gedetailleerd zijn, niet bijzonder gedetailleerd lijken, in tijd noch in ruimte, wanneer zij het heeft over de ongewenste seksuele handelingen gesteld op haar persoon.
5. Dat uit de verklaringen van W. M. niet steeds het onderscheid kan gemaakt worden tussen de innerlijke wil van W. M. en de door haar geuite wil of onwil destijds tegenover de beklaagde.
6. In dat verband dient de rechtbank immers vast te stellen dat: (1) in haar eerste verklaring (PV009268/2017) zij het enkel heeft over het ongewenst anaal penetreren bij hun eerste seksueel contact waarbij ze de feiten als volgt omschrijft: "Hij heeft toen ook seks met mij gehad. V. D. B. D. vroeg het mij en kledde zich onmiddellijk uit. Hij heeft dan ook daadwerkelijk ook seks met mij gehad. Hij vroeg of hij ook anaal kon penetreren maar het was ook al te laat. Hij was toen reeds bezig. Ik wou dit niet, maar kon hem moeilijk weigeren." (2) Ze in haar aanvullende gemailde verklaring (PV 010441/2017) over deze eerste feiten stelt "na 04-02-2016 hebben wij in (...) afgesproken, foto's getrokken en seks gehad." Uit deze verklaring spreken geen bijkomende details over haar weigering op die dag seks te hebben met de beklaagde, vaginaal noch anaal. (3) W. M., naderhand toch akkoord was om tegen betaling gezelschapsdame te zijn van de beklaagde, waarbij ze refereerde dat dit tegen een minder tarief zou zijn dan de andere klant, waaruit blijkt dat ze wist dat van haar ook seksuele diensten werden verwacht. (4) W. M. uiteindelijk een relatie aanknoopte met de beklaagde en bij hem ging inwonen (5) De beschrijvingen van de negatieve seksuele ervaringen in haar aanvullende mail (PV 010441/2017) gevolgd worden door de zinsnede "Dus ik probeerde vanaf toen zo goed over te komen en steeds klaar te staan voor seks" waaruit blijkt dat zij, hoewel onder druk van verliefdheid, zij nog steeds open stond voor seksuele betrekkingen met de beklaagde. (6) In haar herverhoor (PV 11944/2017) W. M. de negatieve seksuele ervaringen beschrijft doch daarbij niet expliciet verklaart dat zij aan de beklaagde daarbij te kennen heeft gegeven dat ze de handelingen niet wilde. De rechtbank verwijst daarbij in het bijzonder naar haar verklaring waar zij stelt "Ik liet me dan gewoon doen" en "... heb ik dan maar toegegeven dat hij mij vast kon binden... "
7. De vaststelling dat ondanks de negatieve ervaringen W. M. verder met de beklaagde een relatie wilde onderhouden, uit vrije wil en zij op hem verliefd was, zij het dat ze een relatie wou die minder op seks gefocust was.

x. De voormelde vaststellingen zijn bijzonder prangend, des te meer in het licht van de bijzondere ernst van de tenlasteleggingen. Zij doen de rechtbank niet besluiten dat de versie van W. M. omtrent het gebeurde noodzakelijkerwijze en met zekerheid onwaar zou zijn. De rechtbank kan evenwel, in het licht van de voormelde vaststellingen, niet anders dan oordelen dat zij de verklaringen van W. M. op dit punt niet zonder enige redelijke twijfel en in rechte voor waar kan aannemen. Minstens dient vastgesteld dat met betrekking tot de feiten op haar persoon gepleegd niet vaststaat dat de beklaagde volledig in kennis was van het gegeven dat W. M. daar niet mee instemde.

In de gegeven omstandigheden bestaat er gerede twijfel omtrent de schuld van de beklaagde aan de feiten, voorwerp van de tenlastelegging J.1 zodat hij dienaangaande dient te worden vrijgesproken.

x. Met betrekking tot C. M. (tenlastelegging J.2)

In casu vindt de rechtbank in het geheel van de gegevens van het strafdossier onvoldoende gegevens die haar toelaten om met de vereiste gerechtelijke zekerheid de verklaringen van C. M. zonder redelijke twijfel voor waar aan te nemen.

In dit verband doet de rechtbank, op basis van een grondige lezing en analyse van de gegevens van het strafdossier, immers de volgende vaststellingen :

1. De modus operandi zoals beschreven door C. M. is tot op zekere hoogte gelijklopend aan de verklaringen van de talloze vrouwen die zijn verhoord in het strafdossier, namelijk een eerste verkennend gesprek waarna een afspraak belegd werd voor een fotoshoot in lingerie waarbij de beklaagde van de gelegenheid en de concrete setting gebruik maakte om aan te sturen op seks. Dit onderdeel van de verklaring van C. M. wordt door de rechtbank dan ook zonder meer als geloofwaardig beschouwd.
2. Het is volgens de meerderheid van de verhoorde vrouwen die tot seks met de beklaagde zijn overgegaan, ook een terugkerend feit dat de beklaagde daarbij aandrang op anale seks. Ook op dat punt is de verklaring van C. M. geloofwaardig.
3. Daar waar C. M. evenwel verklaart dat zij gedurende 10 minuten werd verkracht waarbij de beklaagde een tampon, gedrenkt in alcohol, tegen haar wil zou hebben ingebracht waarna hij haar ook anaal zou gepenetreerd hebben, strookt naar het oordeel van de rechtbank niet met het profiel van de beklaagde zoals dit blijkt uit de overige informatie van het strafdossier.
4. In dat verband dient de rechtbank immers vast te stellen dat uit het strafdossier, meer bepaald uit de vele en uitgebreide verhoren van de vrouwen die zijn ingegaan op het verzoek tot een fotoshoot, blijkt dat (1) de beklaagde deze vrouwen weliswaar onder morele druk zette om seks te hebben, hij op geen enkel moment tegen hen ook fysiek geweld gebruikte (2) meerdere vrouwen die gingen op het verzoek tot een fotoshoot uiteindelijk geen seksuele betrekkingen hadden met de beklaagde, hoewel deze daarop aandrang, en deze vrouwen zonder problemen de hotelkamer konden verlaten (3) geen enkele vrouw die een afspraak heeft gemaakt voor een fotoshoot, gemeld heeft dat de beklaagde tijdens deze afspraak agressief is geworden.
5. C. M. heeft geen dokter geraadpleegd, ondanks haar verklaring waarin ze stelde zwaar fysiek gekwetst te zijn geweest : "Ik was volledig kapot, ik had er kwetsuren aan over gehouden... ik lag onder het bloed op de grond".
6. C. M. heeft nadien wel nog gewerkt voor de beklaagde, wat moeilijk te rijmen valt met de eerdere feiten van verkrachting en fysieke mishandeling.
7. Het psychiatrisch verslag met betrekking tot C. M. waarin melding wordt gemaakt van een problematische voorgeschiedenis van alcoholafhankelijkheid en fysieke mishandeling door haar toenmalige partner waardoor mogelijks herinneringen aan waargebeurde doch losstaande feitenreeksen door elkaar kunnen gecontamineerd zijn geworden.

x. De voormelde vaststellingen zijn bijzonder prangend, des te meer in het licht van de bijzondere ernst van de tenlasteleggingen. Zij doen de rechtbank niet besluiten dat de versie van C. M. omtrent het gebeurde noodzakelijkerwijze en met zekerheid onwaar zou zijn. De rechtbank kan evenwel, in het licht van de voormelde vaststellingen, niet anders dan oordelen dat zij de verklaringen van C. M. op dit punt niet zonder enige redelijke twijfel en in rechte voor waar kan aannemen.

In de gegeven omstandigheden bestaat er gereede twijfel omtrent de schuld van de beklaagde aan de feiten, voorwerp van de tenlastelegging J.2 zodat hij dienaangaande dient te worden vrijgesproken.

x. Met betrekking tot C. D. (tenlastelegging J.3)

De feiten geïllustreerd onder de tenlastelegging J.3 betreffen de seksuele handelingen gesteld door de beklaagde op een hotelkamer met C. D. op 18.08.2016.

Van de feiten is videomateriaal teruggevonden op de computers van de beklaagde. Geconfronteerd met dit videomateriaal, stelde C. D. zich niets van deze handelingen te kunnen herinneren. Het openbaar ministerie meent daaruit te kunnen afleiden dat C. D. zich op het moment van de feiten in een verdoofde of gedrogeerde toestand bevond waardoor zij haar toestemming voor de seksuele handelingen niet heeft kunnen geven, zodat sprake is van verkrachting.

De rechtbank stelt vast dat uit het in het dossier beschikbare videomateriaal en de beschrijving en fotoprints daarvan zoals weergegeven door de onderzoekers in het PV met nummer 016032/2017 blijkt dat C. D. vrijwillig heeft deelgenomen aan de vrijpartij met de beklaagde. De onderzoekers beschrijven het gebeuren als een "stevige vrijpartij". Ze beschrijven dat C. D. actief daaraan heeft meegewerkt door onder meer te spelen met de penis van de beklaagde, hem orale seks toe te dienen en door bovenop hem te gaan zitten om vaginale seks te hebben. Tijdens de vrijpartij manipuleert C. D. op een gegeven ogenblik ook haar gsm.

Uit de beschrijvingen en het beeldmateriaal leidt de rechtbank af dat C. D. zich niet in een staat bevond waarin zij was verdoofd of gedrogeerd. Zij stelde actieve seksuele handelingen bij de beklaagde die onverenigbaar zijn met een situatie waarin zij geen toestemming meer zou kunnen geven. Uit de gestelde en gefilmde handelingen kan niet worden afgeleid dat zij tegen haar wil deze daden moest stellen.

De verklaring van C. D. waarin ze stelt dat zij zich van de feiten niets kan herinneren, doet geen afbreuk aan de hierboven geschetste vaststellingen.

De bewering dat C. D. op het ogenblik van de seksuele handelingen was gedrogeerd, blijkt verder uit geen enkel objectief stuk (er zijn geen sporen in bloed of urine die dit aantonen, er zijn geen getuigen).

Gelet op het bovenstaande oordeelt de rechtbank dat C. D. wel degelijk instemde met seksuele handelingen zodat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging J.3 niet bewezen zijn. De beklaagde dient voor deze feiten te worden vrijgesproken.

x. Met betrekking tot B. B. (tenlastelegging J.4)

Het openbaar ministerie viseert onder de tenlastelegging J.4 de feiten die zich hebben voorgedaan op de hotelkamer (...) tijdens twee ontmoetingen waarbij de beklaagde, naast de fotoshoot, stelde betrekkingen te willen hebben met B. B. om te zien of ze het vak wel zou aankunnen.

Opdat sprake zou zijn van het misdrijf verkrachting, dient de rechtbank te onderzoeken of B. B. al dan niet haar toestemming gaf om seksuele daden te stellen ofte ondergaan en, zo dit wel het geval was, of haar dit werd opgedrongen door geweld, dwang of list of de handelingen mogelijk werden gemaakt omwille van een handicap of een fysiek of mentaal gebrek van het slachtoffer.

De rechtbank stelt vast dat B. B. in haar verklaring in essentie het volgende stelt omtrent haar instemming met de seksuele handelingen:

- De beklaagde wou seks met haar om te kijken of ze voldeed en of ze haar werk goed zou
- doen met de klanten; hij wou vermijden dat er ontevreden klanten waren;
- De beklaagde wou dit zonder condoom, ze was daar niet mee akkoord, hij zei dat het
- moest;
- Ze stelt dat ze geen andere keuze had; indien ze dit niet wou doen hij niet kon beoordelen of ze haar werk goed zou doen;
- Ze heeft geweigerd anale seks te hebben; hij probeerde maar ze heeft hem kunnen afweren;
- Ze was niet akkoord met wat er allemaal gebeurde op de kamer;
- Ze stelt dat ze zich niet kon verzetten tegen de man gezien ze er alleen was en hij zei dat hij met haar alles wou uitproberen om te kijken of ze haar werk goed zou doen met de klanten;
- Ze wou het werk doen omdat ze dringend geld nodig had; de beklaagde wist dit;
- Om familiale redenen zag ze zich verplicht om het werk te doen, ze zag geen andere uitweg;
- Dat was ook de reden dat ze zich niet verzette tegen wat de beklaagde met haar gedaan heeft;
- Ze beseft dat die man haar misbruikte en profiteerde van de situatie.

In het dossier zit ook mailverkeer tussen B. B. en de beklaagde die zich virtueel voordeed als "Natacha", een fictieve vrouwelijke collega.

In dit mailverkeer stelt B. B. het volgende (citaten):

- "Beste, N
Ik heb seks met u collega, want hij wilt weten hoe ik ben om ontevreden klanten te vermijden zegt hij. Ik heb het geld echt nodig dus daar voor ga ik ook mijn best doen en zorgen da tu klanten tevreden zijn. Van af volgende week ben ik 3 dagen vrij donderdag, vrijdag en zaterdag die dagen ben ik vaak altijd vrij. Je mag mijn laten weten wanner ik kan staten? Groetjes B. B."

- "beste

Ik ben mij aan het voorbereiden van het werk voor volgende week want ik wil zeker dat de klanten tevreden is. Ik ben all an het oefenen voor het werk, mag ik op donderdag beginnen te werken? Groetjes B. B."

"met iemand die ik vroeger kent en hij is heel veel aan seks verslaaf en die is 32 jaar oud. Wannere ik wil oefenen ga ik gewoon langs bij hem. En ook kijk ik veel naar pornon site. Groetjes B. B."

- "hallo, Natascha

Ja ze tuurlijk kan ik dat doen. Pijpen en heel lekker kan neuken dat heb ik bij geleerd haha. Groetjes B. B.."

Op grond van het bovenstaande komt de rechtbank tot de conclusie dat B. B. zich niet tegen de seksuele handelingen met de beklaagde heeft verzet. Enkel wanneer de beklaagde anale seks met haar wou, heeft zij zich actief verzet. Zij is er ook in geslaagd hem af te weren.

De rechtbank is in deze niet blind voor de naïeve ingesteldheid van B. B. op het ogenblik van de feiten en haar verklaring waaruit verder ook blijkt dat zij onder grote externe financiële druk stond om een job in de prostitutie te aanvaarden. Deze externe druk heeft haar ongetwijfeld er toe aangezet seksuele handelingen met de beklaagde uit te voeren daar waar zij dit niet zou gedaan hebben indien zij niet in deze ongelukkige omstandigheden zou verkeerd hebben. Deze externe druk impliceert evenwel niet dat B. B. niet heeft ingestemd met de handelingen uitgevoerd door de beklaagde op haar persoon in de hotelkamer (...). Op dat punt is haar verklaring duidelijk: "... en had niet voldoende geld om voor mij en mijn broertje te zorgen. Ik was dus ergens verplicht om dergelijk werk te doen. Ik zag geen andere uitweg. Dit was ook de reden dat ik mij niet verzette tegen wat die man met mij heeft gedaan."

Het feit dat uit het emailverkeer blijkt dat de beklaagde het vertrouwen van B. B. heeft proberen te winnen door te doen uitschijnen dat hij samenwerkte met een vrouwelijke collega, is onvoldoende om te stellen dat er ook op het ogenblik van de seksuele handelingen met B. B., nog sprake was van een list. Uit de verklaring van B. B. blijkt dat de beklaagde in de hotelkamer zijn bedoelingen niet heeft verdoezeld en duidelijk heeft gecommuniceerd wat hij van plan was. Op dat ogenblik heeft hij geen geweld, dwang of list ten aanzien van haar gebruikt.

Op het ethisch vlak mag duidelijk zijn dat de beklaagde de grenzen van het fatsoenlijke ruim heeft overschreden. Uit de feiten blijkt evenwel niet dat B. B. niet in de mogelijkheid was om zich in concreto te verzetten tegen de beklaagde. Zij slaagde er immers wel in zich te verzetten wanneer hij handelingen wilde stellen, met name de anale penetratie, waar zij niet mee instemde. De dwang die B. B. voelde om in te gaan op de vraag tot seks van de beklaagde was veeleer extern, met name de druk om geld te gaan verdienen en dus door de beklaagde aanvaard te worden.

De afwezigheid van toestemming van het slachtoffer is een fundamenteel constitutief bestanddeel van het misdrijf. Uit het dossier blijkt een dergelijke afwezigheid niet. Zo zij zich hiertoe gedwongen voelde, is dit te situeren in de persoonlijke financiële situatie waarin zij zich bevond, en niet door geweld, dwang of list door de beklaagde nu uit de feiten blijkt dat zij zich met succes kon verzetten tegen handelingen waarin ze niet toestemde.

Het gebrek aan toestemming, constitutief bestanddeel van het misdrijf verkrachting, is niet aangetoond. De beklaagde dient dan ook te worden vrijgesproken van de feiten, voorwerp van de tenlastelegging J.4.

x. Met betrekking tot P. K. (tenlastelegging J.5)

Het openbaar ministerie vervolgt de beklaagde voor feiten van verkrachting van P. K.. Volgens het openbaar ministerie heeft de beklaagde P. K. dermate dronken gevoerd dat zij niet meer in staat was om in te stemmen met de seksuele handelingen gesteld op haar persoon.

Om na te gaan of P. K. heeft ingestemd met de seksuele handelingen gesteld met de beklaagde, beschikt de rechtbank over twee videobestanden, zoals beschreven door de onderzoekers in het PV 016219/2017 en de verklaring van P. K..

De rechtbank stelt vast dat uit de beschrijving van het eerste filmpje door de onderzoekers en de screenshots effectief blijkt dat door P. K. alcohol, meer bepaald wijn, werd genuttigd, voor en tijdens de seksuele daden die zij stelde met de beklaagde.

De onderzoekers beschrijven evenwel dat de beklaagde in dit filmpje seks heeft met P. K. zonder dat deze laat blijken daar niet mee akkoord te zijn. Dit laatste wordt door de onderzoekers tot twee maal toe herhaald in hun analyses van de beelden. Uit de screenshots blijkt dat de beklaagde en P. K. elkaar kussen, P. K. lachend in beeld komt en ook actief seksuele daden stelt bij de beklaagde zonder dat uit de beelden blijkt dat zij hiertoe gedwongen wordt.

De beschrijvingen van de beelden van het tweede filmpje door de onderzoekers vermelden dat P. K. giechelt en stelt "teveel gezopen te hebben". De onderzoekers vermelden dat te horen is dat de beklaagde hierop antwoordt dat ze genoeg gedronken heeft. De beklaagde draagt daarna P. K. naar het bed, stellende dat er niet meer gedronken wordt en dat hij haar eens zal testen of ze de job wel aankan. Uit het filmpje blijkt dat beiden actief seksuele handelingen bij elkaar stellen. De onderzoekers onderstrepen dat er veel drankgebruik is door P. K..

In haar verhoor stelt P. K. dat ze voor de eerste afspraak reeds een fles wijn had opgedronken in de wagen van de beklaagde. De beklaagde stelde dat ze zich hierdoor rustiger zou voelen. Ze zou zich na de eerste fles al zat gevoeld hebben en heeft dan nog een tweede fles opgedronken op de kamer. Ze stelt zich te herinneren dat ze seks had met de beklaagde maar dat dit waarschijnlijk gedeeltelijk te wijten was aan de drank. Bij de tweede afspraak zou er veel minder wijn zijn gedronken. Ze stelt 100% zeker te zijn dat de beklaagde toen iets in haar drank heeft gedaan omdat ze zich weinig of niets nog kan herinneren van wat er toen allemaal gebeurd is. Ze stelt: "Ik kan alleszins zeggen dat dit achteraf niet met mijn toestemming zou zijn geweest moest ik nuchter zijn geweest".

Volgens de beklaagde was het de vrije keuze van P. K. om alcohol te nuttigen en heeft hij bij haar aangedrongen om te stoppen met drinken. Hij stelt dat de seks met toestemming gebeurde en hij haar ook betaald heeft.

Gezien de tegenstrijdigheid van de verklaringen, dient de rechtbank zich te baseren op het objectieve bewijsmateriaal dat in deze voorhanden is, met name de twee videobestanden.

Deze videobestanden wijzen uit dat P. K. alcohol nuttigde voor en tijdens de seksuele daden met de beklaagde. Uit het tweede filmpje blijkt evenwel dat net de beklaagde haar aanspoort om te stoppen met drinken, dit tot twee maal toe. Wat betreft het alcoholgebruik is op dat punt dan ook niet aangetoond dat P. K. tegen haar wil in dronken werd gevoerd.

Verder blijkt uit de analyse van de beelden en de screenshots dat P. K. niet in een toestand verkeerde waardoor het voor haar onmogelijk was om in te stemmen met seks met de beklaagde. Uit de beelden kan niet worden afgeleid dat zij verdoofd was. Zij heeft actief handelingen gesteld bij de beklaagde waarbij uit de beelden niet kan worden afgeleid dat dit tegen haar wil was.

Uit het objectieve bewijsmateriaal, zijnde de beeldopnames, kan zodoende niet worden afgeleid dat de beklaagde zonder toestemming van P. K. seks met haar heeft gehad. Evenmin blijkt uit het dossier dat de beklaagde haar hiertoe gebracht zou hebben door geweld, dwang of list. Dat P. K. zich mogelijks zelf in een toestand heeft gebracht dat zij gemakkelijker instemde met de seksuele handelingen van de beklaagde, maakt deze instemming nog niet gebrekkig.

Gelet op al het bovenstaande komt de rechtbank tot de conclusie dat het gebrek aan toestemming, constitutief bestanddeel van het misdrijf verkrachting, niet is aangetoond. De beklaagde dient dan ook te worden vrijgesproken van de feiten, voorwerp van de tenlastelegging J.5.

II.10. Tenlasteleggingen K1 tot en met K25 (souteneurschap)

x. Artikel 380 §1,1° Strafwetboek voorziet in een materieel en een moreel bestanddeel. Het materieel bestanddeel bestaat er in dat er een handeling moet zijn gesteld bestaande in het aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden, zelfs met zijn toestemming, van een meerderjarige. Het moreel bestanddeel van dit misdrijf bestaat er in dat de dader de bedoeling moet hebben gehad aan een anders driften te voldoen. Artikel 380 §1, 1° Strafwetboek vereist niet dat de dader bovendien zou handelen met de bedoeling voor zichzelf of voor anderen winst te verwerven, (cfr. A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010,183 e.v.)

Artikel 380 §1, 4° Strafwetboek vereist dat is aangetoond dat de dader rechtstreeks of onrechtstreeks een financieel voordeel heeft gehaald en een bron van inkomsten heeft gemaakt van andermans ontucht of prostitutie. Het louter samenwonen met een prostituée is op zich niet strafbaar indien men binnen de huishoudelijke sfeer mee geniet van de inkomsten die met prostitutie of ontucht zijn verdiend. Het is vereist dat er misbruik is in die zin dat de dader geheel of ten dele leeft op kosten van wie hij de prostitutie exploiteert, (cfr. A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010,183 e.v.)

De hierboven vermelde gegevens van het strafdossier, zoals hierboven telkens in essentie samengevat, en in het bijzonder de hierna vermelde elementen, zijn, samengenomen, dermate

gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend dat zij de rechtbank zonder enige redelijke twijfel overtuigen van de waarachtigheid van de verklaringen van A. P., E. N., W. M., L. P., D. C., V. B., H. S., V. B. L., G. M., L. E., P. C., M. E., E. H. A., J. J. en J. S., S. R., D. K., C. M., H. E., S. M., A. A., E. H., L. A., B. M. en B. M. over de door de beklaagde gepleegde feiten met betrekking tot hun persoon:

- de feitelijke vaststelling dat dat elkeen van deze vrouwen in financiële moeilijkheden verkeerde;
- de onderling overeenstemmende verklaringen van de vrouwen waaruit blijkt dat zij allen werden aangetrokken door advertenties die de ware aard van de activiteiten achterwege lieten;
- de onderling overeenstemmende verklaringen van de vrouwen dat de beklaagde hen daarop in een persoonlijk gesprek toelichtte dat het om prostitutie ging en hen daarbij grote verdiensten voorspiegelde;
- de onderling overeenstemmende verklaringen van de vrouwen dat de afspraak was dat ze de 40% van hun inkomsten verdiend met prostitutie dienden af te geven aan de beklaagde, bij gang-bangs 50%;
- de onderling overeenstemmende verklaringen van de vrouwen waaruit blijkt dat verwacht werd dat zij zeer verregaande seksuele handelingen zouden stellen (neuken zonder condoom, anale seks, plasseks, etc.), dat de beklaagde dit ook zo adverteerde hoewel meerder vrouwen verklaren dat zij de beklaagde hadden gezegd daar niet mee akkoord te zijn;
- de vaststelling dat meerdere vrouwen (ter illustratie cfr. verklaring H. E., S. M.) verklaren dat zo een klant geboekt had voor een meer verregaande seksuele dienst en zij dit niet wilden uitvoeren, er toch het percentage moest betaald worden op de met de klant afgesproken prestatie;
- de vaststelling dat de beklaagde ongeoorloofde druk uitoefende om aan zijn deel van de inkomsten uit prostitutie te geraken, waaronder het dreigen met het openbaar maken van de activiteiten, foto's en filmmateriaal waarover hij beschikte (ter illustratie cfr. verklaring M. E., K. A., C. M., V. B., H. S., V. B. L.);
- de vaststelling dat de beklaagde zich enkel bezig hield met het online adverteren en het regelen van de klantenafspraken. Verder verleende hij geen enkele dienst ten aanzien van de vrouwen, zij dienden in het algemeen zelf in te staan voor vervoer en de beklaagde was in het algemeen ook niet beschikbaar om hen desgevallend te beschermen tegen agressieve klanten;
- de eigen verklaringen van de beklaagde waar hij stelt gemiddeld 2.000 euro per maand te hebben verdiend met het organiseren van de prostitutieactiviteiten; de feitelijke vaststelling dat de beklaagde geen officiële bron van inkomsten had in België en desondanks comfortabel leefde.

Uit al deze elementen en uit al wat hierboven in essentie is samen gevat, staat met zekerheid vast dat de beklaagde de in de tenlasteleggingen K1 tot en met K25 vermelde vrouwen heeft aangezet om zich te prostitueren en daarbij financieel misbruik heeft gemaakt van hun persoon. Hij heeft stelselmatig op een parasitaire wijze geteerd op de middelen die de vrouwen uit hun activiteiten als prostituée verdienden. Het verplicht doen afgeven van 40 tot 50% van de verdiensten waarbij de vrouwen psychologisch zwaar onder druk werden gezet en afgedreigd

wanneer zij aan deze prijsafpraak wilden onderuit komen, is naar het oordeel van de rechtbank strafbaar.

De beklaagde betwist deze feiten overigens niet.

Uit de feiten blijkt dat de beklaagde, door aanvankelijk de ware bedoelingen van de jobaanbiedingen niet bekend te maken, een list gebruikt heeft om de vrouwen tot een persoonlijke ontmoeting te brengen waarna hij hen kon bewerken zodat zij instemden met een job als prostituee. In het geval van B. B. gebruikte de beklaagde nog een tweede list, namelijk het doen uitschijnen dat hij een vrouwelijke zakenpartner had waardoor de activiteiten een meer bonafide karakter leken te hebben. Uit de verklaringen van meerdere vrouwen blijkt verder dat de beklaagde ook bedreigingen gebruikte wanneer de vrouwen het afgesproken percentage van hun inkomsten achterhielden.

De verzwarende omstandigheid dat de beklaagde direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, is zodoende eveneens bewezen in hoofde van de beklaagde.

Een deel van de vrouwen die zich voor de beklaagde hebben geprostitueerd waren bovendien bijzonder kwetsbaar omwille van hun nog erg jonge leeftijd. Meer bepaald wat betreft V. B. L., P. C., E. H. en B. M. stelt de rechtbank vast dat zij, op het ogenblik dat de feiten gepleegd werden, geen 20 jaar oud waren. De beklaagde heeft ten aanzien van hen misbruik gemaakt van zijn psychologische en fysieke maturiteit om hen ertoe aan te zetten zich voor hem te prostitueren.

Ten aanzien van hen is de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande uit hun nog erg jonge de leeftijd, eveneens bewezen.

De feiten, voorwerp van het basismisdrijf vervat onder de tenlastelegging K.1 tot en met K.25, zijn bewezen in hoofde van de beklaagde.

De verzwarende omstandigheid dat dat de beklaagde direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, is eveneens bewezen in hoofde van de beklaagde met betrekking tot de tenlasteleggingen K.1 tot en met K.25.

De verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van de vrouwen die zich voor hem prostituerden, is ook bewezen. Dit evenwel beperkt tot de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen K.8, K.11, K.22 en K.24.

Voor wat betreft de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen K.1 tem K.7, K.9, K.10, K.12 tem K.21, K.23 en K.25 dient de beklaagde te worden vrijgesproken van de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van de vrouwen die zich voor hem prostituerden.

II.11. Tenlastelegging L (openbare zedenschennis ten aanzien van minderjarigen)

Gelet op de resultaten van de huiszoeking in de woning van de beklaagde en de uitlezing van het daarbij aangetroffen computermateriaal, staat vast dat de beklaagde in zijn voertuig, doch

duidelijk publiek zichtbaar voor gewone burgers en minderjarigen, zijn geslachtsdeel heeft ontbloot en zich heeft gemasturbeerd. Dit met de specifieke bedoeling dat minderjarige meisjes hem zouden opmerken en hij hun reactie daarop op film kon vastleggen. De beklaagde heeft deze feiten ook toegegeven.

De feiten, voorwerp van de tenlastelegging L, zijn bewezen in hoofde van de beklaagde.

III. STRAF

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B, C, D, zoals geherkwalificeerd, F, G, H, I.1,I.2, I.5, K.8, K.11, K.22 en K.24, en K.1 tot en met K.7, K.9, K.10, K.12 tot en met K.21, K.23 en K.25, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van deze vrouwen, L en M.1, M.2 en M.3, zoals geherkwalificeerd, heromschreven en hernummerd, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De beklaagde heeft zich schuldig gemaakt aan een hele reeks feiten die allen in essentie getuigen van één centrale drijfveer: het op zeer verregaande wijze profiteren van kwetsbare personen in onze samenleving ten behoeve van zijn volledig ontremde drang naar seks. Uit zijn handelen spreekt evenzeer een drang naar macht over zijn slachtoffers.

De beklaagde ging daarbij zeer georganiseerd te werk en plande zijn misbruik goed. De uitgedachte strategie om vrouwen aan te zetten tot prostitutie is daarvan getuige. Hij lokte vrouwen in financiële nood met beloftes van snel en gemakkelijk geldgewin aan hoge tarieven, filmde deze vrouwen heimelijk op een respectloze wijze, schond hun vertrouwen door te adverteren voor meer verregaande seksuele handelingen dan deze waarmee zij zich akkoord verklaard hadden en leefde op parasitaire wijze van hun met sekswerk verdiende inkomsten. Wanneer ze gelden achterhielden, werden ze op meedogenloze bedreigd met het bekendmaken van hun activiteiten als prostituée aan hun familieleden en/of werkgever.

De verregaande egoïstische en manipulatieve ingesteldheid van de beklaagde heeft ook minderjarige slachtoffers gemaakt. Met list en morele dwang overtuigde hij de 16-jarige en zeer naïeve I. F. O. om haar maagdelijkheid aan hem prijs te geven, daar waar zij met de beklaagde contact had gezocht in de veronderstelling huishoudelijk werk te zullen gaan doen. De beklaagde heeft I. F. O. als een seksvoorwerp behandeld met een absolute miskennis van haar persoon en seksuele en morele integriteit. De daarbij gebruikte tactiek van de beklaagde getuigt van een zeer gevaarlijke, doortrapte en geperverteerde ingesteldheid en heeft ongetwijfeld grote emotionele en psychologische schade hebben veroorzaakt bij zijn slachtoffer.

Uit de feiten spreekt ook een pedoseksuele gerichtheid. De beklaagde beschikte over een grote collectie kinderporno, filmde minderjarige meisjes wanneer zij zagen hoe hij, in zijn wagen, op de openbare weg masturbeerde, filmde onverhoeds onder de rokjes van nog erg jonge meisjes op een kinderfestival aan zee, zocht via internet contact met kinderen over heel de wereld om hen seksueel te provoceren en ging uiteindelijk over tot hands-on delicten ten aanzien van het zesjarige meisje V. H. V. R.. De beelden waarop te zien zijn hoe hij de kleine V. H. V. R. een tongkus geeft zijn schokkend evenals de beelden waaruit blijkt dat hij zich masturbeert terwijl

zij naast hem zit te kleuren en naar een kinderprogramma kijkt. Uit deze feiten blijkt dat de beklaagde geen enkele rem heeft op zijn seksuele perversiteiten en welbewust stap voor stap zijn slachtoffer benadert om haar aan zijn handelingen te doen gewennen en zo haar gemakkelijker en steeds verregaander te kunnen misbruiken.

Deze vaststellingen van de rechtbank zijn volledig in lijn met het testpsychologisch onderzoek zoals grondig en op wetenschappelijke basis uitgevoerd door deskundige N. J.. Zijn conclusie dat de beklaagde een psychopathiform persoonlijkheidsfunctioneren kent met forse narcistische en antisociale persoonlijkheidstrekken met zwakke gewetensontwikkeling waarbij anderen als verlengstukken gezien worden van de eigen (seksuele/financiële) noden en verlangens, sluiten bij deze vaststellingen aan.

De feiten zijn een weerspiegeling van de in dit testpsychologisch onderzoek naar voor gekomen persoonlijkheid van de beklaagde, waaronder de uitgesproken instrumentele interpersoonlijke stijl. De beklaagde was er niet op uit gevoelsmatig respectvolle relaties uit te bouwen. Integendeel. Zijn (seks)leven werd gekenmerkt door manipulatie, list/bedrog en parasitair gedrag, seksuele promiscuïteit en chronisch onverantwoordelijke gedragingen.

De rechtbank stelt vast dat ook de aangestelde psychiater Dr. V. P. deze testpsychologische resultaten onderschrijft. Hij schat het risico op nieuw gelijkaardig delictgedrag eveneens als hoog in en stelt dat het gevaar bestaat dat de beklaagde, nietten gevolge van een geestesstoornis, maar ten gevolge van andere risicofactoren zoals een psychopathiforme levensstijl, opnieuw misdrijven pleegt. Volgens deze deskundige kan de beklaagde worden begeleid door een gestructureerde psychosociale behandeling, die volgens hem ambulante kan gebeuren. De rechtbank stelt vast dat hiervoor in het verslag van Dr. V. P. evenwel geen enkele onderbouwde verantwoording wordt gegeven en het is voor de rechtbank bijgevolg onduidelijk hoe het psychopathiforme profiel van de beklaagde evenals de hoge risicotaxatie kunnen gerijmd worden met de gesuggereerde ambulante psychosociale behandeling.

De rechtbank stelt verder nog vast dat het strafverleden van de beklaagde zijn antisociale ingesteldheid bevestigt. De beklaagde werd in het verleden reeds veroordeeld voor de verkrachting van een 11-jarig meisje en kent naast 48 veroordelingen door de politierechtbank - allen bij verstek - ook nog correctionele veroordelingen wegens vermogensdelicten, waaronder diefstal, oplichting, valsheid in geschriften en oneerlijke handelspraktijken. Eerdere correctionele bestraffingen hadden op de beklaagde niet het gewenste effect.

Op grond van al deze vaststellingen, en in het bijzonder rekening houdend met de objectieve ernst van de feiten, het hoge aantal feiten, de diversiteit in gepleegde zedendelicten, de maatschappelijke gevaarlijkheid van de beklaagde gekoppeld aan zijn hoge risicotaxatie, oordeelt de rechtbank dat enkel een effectieve bestraffing, zoals hierna bepaald, de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank voor de hierna bepaalde duur, alsook de ontzetting uit de rechten overeenkomstig art. 382bis Sw. voor de hierna bepaalde duur, in verhouding staat tot de ernst van de feiten, het leed dat werd berokkend en de bescherming van de samenleving, in het bijzonder kinderen en jongvolwassenen.

VERBEURDVERKLARING

Ingevolge de Wet van 11 februari 2014 houdende diverse maatregelen ter verbetering van de invordering van de vermogensstraffen en de gerechtskosten in strafzaken (I) (B.S. 8 april 2014) werd artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie gewijzigd in die zin dat de tenuitvoerlegging van de veroordeling tot een verbeurdverklaring niet langer kan worden uitgesteld. Deze wetswijzing trad in werking op 18 april 2014.

De wet van 11 februari 2014 wijzigde ook artikel 43bis Strafwetboek in die zin dat de rechter zo nodig het bedrag van de in artikel 42, 3° Strafwetboek, bedoelde vermogensvoordelen of van de in het tweede lid bedoelde geldwaarde kan verminderen om de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen. Op deze wijze werd het evenredigheidsbeginsel in de wet verankerd.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven werden verkregen kunnen niet worden teruggevonden in het vermogen van de beklaagden, zodat de rechtbank de geldwaarde ervan moet ramen en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag (art. 43bis Sw.).

Het openbaar ministerie vordert de bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen en begroot deze op een bedrag van 88.660 euro, zoals begroot in de dagvaarding en het PV 020116/2017.

De rechtbank stelt vast dat de berekening van het openbaar ministerie in overeenstemming is met de levensstandaard van de beklaagde in combinatie met de afwezigheid van een officiële bron van inkomsten, de verklaringen van de desbetreffende slachtoffers, de stukken aangetroffen bij de huiszoeken en de eigen verklaring van de beklaagde die stelde ongeveer 2.000 euro per maand aan deze activiteiten over te houden.

De bijzondere verbeurdverklaring van het volledige bedrag van 88.660,00 euro dringt zich op. De rechtbank ziet in casu, mede gelet op de hoeveelheid aan feiten en de recidive van de beklaagde, geen redenen waarom het bedrag zou dienen gematigd te worden. Misdad mag niet lonen.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

DE VORDERING VAN DE BURGERLIJKE PARTIJ P. C.

Gelet op de te verlenen vrijspraak van de beklaagde voor de tenlastelegging A.11, is de rechtbank niet bevoegd om de vordering tegen hem gericht te beoordelen, voor zover gesteund op deze tenlastelegging.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging K.11, staan in oorzakelijk verband tot de door de burgerlijke partij geleden schade.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

Het door de burgerlijke partij gevorderd bedrag van 1.000,00 EUR, uit hoofde van morele schade is rechtmatig en gegrond, meer de intrest.

De rechtsplegingsvergoeding wordt correct begroot op 480,00 EUR.

DE VORDERING VAN DE BURGERLIJKE PARTIJ H. qq. in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van C. M.

Gelet op de te verlenen vrijspraak van de beklaagde voor de tenlastelegging J.2, is de rechtbank niet bevoegd om de vordering tegen hem gericht te beoordelen, voor zover gesteund op deze tenlastelegging.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging K.18, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van deze vrouwen, staan in oorzakelijk verband tot de door de burgerlijke partij geleden schade.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De rechtbank stelt vast dat de burgerlijke partij een bedrag van 5.000,00 euro vordert wegens morele en materiële schade vermengd.

De gevorderde morele schade dient naar het oordeel van de rechtbank ex aequo et bono te worden herleid naar 1.500,00 gezien de bewezen verklaarde feiten beperkt zijn tot de exploitatie van ontucht en er verder geen stukken voorliggen die het gevorderde bedrag van 5.000,00 euro onderbouwen.

Materieel kent de rechtbank een schadevergoeding toe van 3 x 150 euro (= 450,00 euro) nu deze burgerlijke partij stelt in totaal drie klanten te hebben ontvangen, waarvoor zij geen vergoeding ontving.

De overige materiële kosten zijn niet aangetoond zodat het totaal gevorderde dient te worden herleid tot het bedrag van 1.950,00 euro.

Aangezien de gevorderde morele en materiële schadevergoedingen naar billijkheid herleid worden, komt het raadzaam voor de rechtsplegingsvergoeding om te slaan zoals hierna bepaald.

Het komt aldus aangewezen voor de beklaagde te veroordelen tot een basisrechtsplegingsvergoeding van 480,00 EUR.

DE VORDERING VAN DE BURGERLIJKE PARTIJ A. P.

Gelet op de te verlenen vrijspraak van de beklaagde voor de tenlasteleggingen A.1, K.1, voor wat betreft de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van deze vrouwen, is de rechtbank niet bevoegd om de vordering tegen hem gericht te beoordelen, voor zover gesteund op deze tenlasteleggingen.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging K.1, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van deze vrouwen, staan in oorzakelijk verband tot de door de burgerlijke partij geleden schade.

De beklagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert schade wegens inkomstenverlies en begroot dit op 4.320,00 euro. Het bedrag is correct begroot en stemt overeen met de in de strafinformatie daarover aanwezige gegevens (cfr. PV1836/2017).

De gevorderde morele schade dient naar het oordeel van de rechtbank ex aequo et bono te worden herleid naar 1.500,00 euro gezien de bewezen verklaarde feiten beperkt zijn tot de exploitatie van ontucht en er verder geen stukken voorliggen die het gevorderde bedrag van 5.000,00 euro onderbouwen.

De administratiekosten en verplaatsingskosten ten bedrage van 149,76 euro kunnen worden toekennen zoals gevorderd.

De rechtsplegingsvergoeding wordt correct begroot op 1.080,00 EUR.

DE OVERIGE BURGERRECHTELIJKE BELANGEN

Gelet op het bestaan van mogelijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven en geleden door andere personen dan de reeds gestelde burgerlijke partijen, past het de burgerlijke belangen aan te houden gezien de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11,12,14,16, 31, 32, 34, 35,41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162,162 bis, 182,184,185 §1,189,190, 191,194,195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 25, 31, 38, 40, 41, 44, 45, 65 lid1, 100ter, 371/1, 373, 374, 375, 377ter, 378, 379, 380, 382bis, 383 bis, 385,386,483 Strafwetboek;

art. 1,2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek; art 1022 Gerechtelijk Wetboek.

art. 1,2,6,8 KB van 26 oktober 2007 (BS. 9 november 2007).

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK,

VOORAFGAANDELIJK

Verbetert de dagvaarding als volgt:

1. **V. D. B. D.**, zonder gekend beroep, geboren te (...) op (...), wonende te (...), met referentieadres te (...) (OCMW).

Herkwalificeert en heromschrijft de feiten, voorwerp van de tenlastelegging D in de dagvaarding, als volgt:

Bij inbreuk op artikel 379 van het Strafwetboek, een aanslag tegen de zeden te hebben gepleegd door, teneinde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt, meer bepaald door meermaals zijn geslachtsdeel naakt te hebben getoond en door meermaals live te hebben gemasturbeerd, dit via videochat met minderjarige meisjes, beneden de volle leeftijd van 16 jaar oud, via www.vichatter.com.

Met samenhang te 1840 Londerzeel en/of elders in het Rijk, meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode gaande van 28.02.2014 tot 27.06.2017

Herkwalificeert, heromschrijft en hernummert de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen I.3,I.4 en I.6 in de dagvaarding naar M.1, M.2 en M.3, als volgt

M. Bij inbreuk op artikel 373 Strafwetboek, de hierna vermelde personen te hebben aangerand, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer, meer bepaald door heimelijk filmopnames te hebben gemaakt van vrouwen die zich aan het omkleden waren, dan wel vrouwen terwijl ze seksuele handelingen stelden met de beklaagde, met name:

1. V. B.
2. B. B.
3. A. A.

Te 9000 Gent, te 9230 Wetteren, meermaals, in de periode van 01.01.2015 tot en met **31.01.2016**

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Spreekt de beklaagde vrij voor de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.25, J.1 tot en met J.5 en K.1 tot en met K.7, K.9, K.10, K.12 tot en met K.21, K.23 en K.25, voor wat betreft de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van deze vrouwen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B, C, D, zoals geherkwalificeerd, F, G, H, I.1,I.2,I.5, K.8, K.11, K.22 en K.24, en K.1 tot en met K.7, K.9, K.10, K.12 tot en met K.21, K.23 en K.25, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van deze vrouwen, L en M.1, M.2

en M.3, zoals geherkwalificeerd, heromschreven en hernummerd, **SAMEN**, tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES JAAR**.

Beveelt de terbeschikkingstelling van de Strafvuitvoeringsrechtbank van de beklaagde voor een termijn van **TIEN JAAR**.

Ontzet de beklaagde, overeenkomstig art 378 eerste lid Sw., uit de rechten genoemd in art. 31 eerste lid Sw., voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Ontzet de beklaagde conform artikel 382 bis strafwetboek tevens uit het recht:

- in welke hoedanigheid ook, deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;
- deel uit te maken, als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke instelling of vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen gericht is;
- een activiteit toegewezen te krijgen die de beklaagde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst, als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging;

gedurende een termijn van **TWINTIG JAAR**.

Verklaart **verbeurd de gelden** ten bedrage van **88.660,00 EUR**, overeenkomstig artikel 43 bis strafwetboek.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met zeventig decimes, aldus gebracht op **TWEEHONDERD EURO**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **TWINTIG EURO**.

OVERTUIGINGSSTUKKEN

Verklaart **verbeurd** het overtuigingsstuk neergelegd ter correctionele griffie alhier onder nummer **2018 000271**, eigendom van de beklaagde en gediend hebbend om het misdrijf te plegen.

Beveelt de **overmaking aan het openbaar ministerie** om te handelen als naar recht, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder de nrs. **2017 006792, 2018 000267 en 2018 001475**.

Beveelt de **overmaking aan het openbaar ministerie** om te handelen als naar recht, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Brussel (Halle-Vilvoorde) onder nr. **1657981**.

Beveelt de **overmaking aan het openbaar ministerie** met verzoek te klasseren in het juiste dossier, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder de **nrs. 2017 007992 en 2017 007993**.

KOSTEN

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 1.483,88 EUR.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **1.483,88 EUR**, kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen verklaarde feiten.

Legt de veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€51,20)** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

DE BURGERLIJKE PARTIJ P. C.

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de vordering van de burgerlijke partij, voor zover gesteund op de tenlastelegging A.11, gelet op de vrijspraak van de beklaagde voor deze feiten.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij voor het overige toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **DUIZEND EURO (= 1.000,00 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 1 februari 2016 tot vandaag en de gerechtelijke moratoire intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van **480,00 EUR**.

DE BURGERLIJKE PARTIJ H. qq. in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van C. M.

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de vordering van de burgerlijke partij, gelet op de vrijspraak van de beklaagde, voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging J.2.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij voor het overige toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **DUIZEND NEGENHONDERDVIJFTIG EURO (= 1.950,00 EUR)**, te vermeerderen met de

gerechtelijke moratoire intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van **480,00 EUR**.

DE BURGERLIJKE PARTIJ A. P.

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de vordering van de burgerlijke partij, voor zover gesteund op de tenlasteleggingen A.1 en K.1, voor wat betreft de verzwarende omstandigheid dat de beklaagde misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand, bestaande in de nog erg jonge leeftijd van deze vrouwen, gelet op de vrijspraak van de beklaagde, voor deze feiten.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij voor het overige toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **VIJFDUIZEND NEGENHONDERDNEGENZESTIG EURO ZESENZEVENTIG CENT (= 5.969,76 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 1 juli 2015 tot vandaag en de gerechtelijke moratoire intrest tegen de wettelijke intrestvoet op het geheel (hoofdsom en vergoedende interesten) vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van **1.080,00 EUR**.

DE OVERIGE BURGERRECHTELIJKE BELANGEN

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van **NEGENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND ACHTTIEN**

Aanwezig:

V. M. A. rechter, die terechtzitting voorziet

S. B. rechter

V. H. K. rechter

D. C. substituut-procureur des Konings

D. A. griffier.